

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/324 z dnia 5 marca 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/325 z dnia 5 marca 2018 r. dotyczące wykonania art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/326 z dnia 5 marca 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/327 z dnia 5 marca 2018 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) jako dodatku paszowego dla karpia (posiadacz zezwolenia Huvepharma NV) ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/328 z dnia 5 marca 2018 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* DSM 29784 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i kurcząt odchowiwanych na kury nioski (posiadacz zezwolenia ADISSEO France SAS) ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/329 z dnia 5 marca 2018 r. w sprawie wyznaczenia ośrodka referencyjnego Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾ 13
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/330 z dnia 5 marca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/331 z dnia 5 marca 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej 44
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/332 z dnia 5 marca 2018 r. dotycząca wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej 46
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/333 z dnia 5 marca 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie 48

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2018/334 z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie działań na rzecz skutecznego zwalczania nielegalnych treści w internecie 50

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/324

z dnia 5 marca 2018 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 47 ust. 5,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 sierpnia 2017 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2017/1509.
- (2) W dniu 15 lutego 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („RB ONZ”), powołany na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) wniosł poprawki do wpisu dotyczącego osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XIII do rozporządzenia (UE) 2017/1509,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XIII do rozporządzenia (UE) 2017/1509 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady
N. DIMOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 31.8.2017, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XIII do rozporządzenia (UE) 2017/1509 wpis 52 w części „a) Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„52.	Ri Su Yong		Data urodzenia: 25.6.1968 Obywatelstwo: KRLD Nr paszportu: 654310175 Adres: nieznan Płeć: mężczyzna Pełnił funkcję przedstawiciela Korea Ryonbong General Corporation na Kubie	2.6.2017	Urzędnik Korea Ryonbong General Corporation – specjalizujący się w zakupach dla branż obronnych KRLD i wspieraniu dokonywanej przez Pjongjang sprzedaży związanej z siłami zbrojnymi. Zamówienia tej spółki prawdopodobnie także wspierają program KRLD dotyczący broni chemicznej.”
------	------------	--	--	----------	--

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/325**z dnia 5 marca 2018 r.****dotyczące wykonania art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 224/2014 z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 3,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 224/2014.
- (2) W dniu 16 lutego 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2127 (2013) uaktualnił informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady

N. DIMOV

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w części „A. Osoby” wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby, zastępuje się następującym wpisem:

„1. **François Yangouvonda BOZIZÉ (alias: a) Bozize Yangouvonda; b) Samuel Peter Mudde (urodzony 16 grudnia 1948 w Izo, Sudan Południowy))**

Stanowisko: a) były szef państwa Republiki Środkowoafrykańskiej; b) profesor

Data urodzenia: a) 14 października 1946 r.; b) 16 grudnia 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Mouila, Gabon; b) Izo, Sudan Południowy

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska; b) Sudan Południowy

Paszport nr: D00002264, wydany 11 czerwca 2013 r. (wydany przez ministra spraw zagranicznych, w Jubie, Sudan Południowy; ważny do 11 czerwca 2017 r.; paszport dyplomatyczny wydany na nazwisko Samuel Peter Mudde)

Krajowy numer identyfikacyjny: M4800002143743 (osobisty numer identyfikacyjny w paszporcie)

Adres: Uganda

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje dodatkowe: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796>

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”.

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień Bozizé powołał bojówki Antybalaki, zanim uciekł z Republiki Środkowoafrykańskiej 24 marca 2013 r. W oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Według doniesień Bozizé udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły lojalne wobec Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerz i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2018/326**z dnia 5 marca 2018 r.****dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 2018/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 marca 2014 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 208/2014.
- (2) Na podstawie przeglądu dokonanego przez Radę, wpisy dotyczące dwóch osób należy skreślić, a uzasadnienia dotyczące trzech osób należy zaktualizować.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady

N. DIMOV

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

I. Wpisy dotyczące osób wymienionych poniżej skreśla się z wykazu zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014:

4. Olena Leonidivna Lukash (Olena Leonidiwna Łukasz)

10. Serhii Petrovych Kliuiev (Serhij Petrowicz Klujew)

II. Wpisy dotyczące poniższych osób zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 208/2014 zastępuje się następującymi wpisami:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
7.	Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Oleksandr Wiktorowicz Janukowycz) (Олександр Вікторович Янукович)	urodzony 10 lipca 1973 r. w Jenakiewej (okręg doniecki), syn byłego prezydenta, biznesmen	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz współudziału w tych działaniach.	6.3.2014
11.	Mykola Yanovych Azarov (Mykoła Janowycz Azarov) (Микола Янович Азаров), Nikolai Yanovich Azarov (Николай Янович Азаров)	urodzony 17 grudnia 1947 r. w Kałudze (Rosja), premier Ukrainy do stycznia 2014 r.	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz współudziału w tych działaniach.	6.3.2014
12.	Serhiy Vitaliyovych Kurchenko (Serhij Witaliowycz Kurczenko) (Сергій Віталійович Курченко)	urodzony 21 września 1985 r. w Charkowie, biznesmen	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz w sprawie nadużycia stanowiska w celu zapewnienia sobie lub osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści ze szkodą dla środków budżetowych lub mienia publicznego Ukrainy.	6.3.2014

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/327**z dnia 5 marca 2018 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) jako dodatku paszowego dla karpi (posiadacz zezwolenia Huvepharma NV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) jako dodatku paszowego dla karpi, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Przedmiotowy preparat został już dopuszczony na dziesięć lat rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1043 ⁽²⁾ dla kurcząt rzeźnych, indyków rzeźnych, kur niosek, podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski, prosiąt odsadzonych od maciory i tuczników oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1906 ⁽³⁾ dla kurcząt odchowywanych na kury nioski i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski.
- (5) W opinii z dnia 6 lipca 2017 r. ⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził, że dodatek uznaje się za skuteczny w poprawianiu oceny użyteczności karpi. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1043 z dnia 30 czerwca 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, indyków rzeźnych, kur niosek, prosiąt odsadzonych od maciory, tuczników oraz podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego i odchowywanego na nioski oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2148/2004, (WE) nr 828/2007 i (WE) nr 322/2009 (posiadacz zezwolenia Huvepharma NV) (Dz.U. L 167 z 1.7.2015, s. 63).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1906 z dnia 18 października 2017 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IMI SD135) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Huvepharma NV) (Dz.U. L 269 z 19.10.2017, s. 33).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(7):4942.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostka aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a1617	Huvepharma NV	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8	<i>Skład dodatku:</i> Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy (EC 3.2.1.8) wytwarzanej przez <i>Trichoderma citrinoviride</i> Bisset (IMI SD135) o minimalnej aktywności 6 000 EPU ⁽¹⁾ /g (postać stała i płynna) <i>Charakterystyka substancji czynnej:</i> Endo-1,4-beta-ksylanaza (EC 3.2.1.8) wytwarzana przez <i>Trichoderma citrinoviride</i> Bisset (IMI SD135) <i>Metoda analityczna ⁽²⁾:</i> Do celów charakterystyki aktywności endo-1,4-beta-ksylanazy: metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,4-β-ksylanazy z usieciowanych azuryną substratów arabinoksyłanu pszenicy.	Karpie	—	1 050 EPU		1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony skóry, oczu i dróg oddechowych.	26.3.2028

⁽¹⁾ 1 EPU to ilość enzymu, która uwalnia w ciągu minuty 0,0083 μmol cukrów redukujących (odpowiednika ksylazy) z ksylanu z łusek owsa przy pH wynoszącym 4,7 i w temperaturze 50 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/328**z dnia 5 marca 2018 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* DSM 29784 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i kurcząt odchowywanych na kury nioski (posiadacz zezwolenia ADISSEO France SAS)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* DSM 29784. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* DSM 29784 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych i kurcząt odchowywanych na kury nioski, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) W opinii z dnia 4 lipca 2017 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Bacillus subtilis* DSM 29784 nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził również, że przedmiotowy preparat może przyczynić się do poprawy oceny użyteczności kurcząt rzeźnych. Wniosek ten można rozszerzyć na kurczęta odchowywane na kury nioski w przypadku stosowania preparatu w tej samej dawce. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Z oceny preparatu *Bacillus subtilis* DSM 29784 wynika, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(7):4933.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						jtk/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1829	Adisseo France SAS	Bacillus subtilis DSM 29784	Skład dodatku: Preparat <i>Bacillus subtilis</i> DSM 29784 zawierający co najmniej 1 × 10¹⁰ jtk/g dodatku Postać stała Charakterystyka substancji czynnej: Zdolne do życia przetrwalniki <i>Bacillus subtilis</i> DSM 29784 Metoda analityczna ⁽¹⁾: Do oznaczenia liczby <i>Bacillus subtilis</i> DSM 29784 w dodatku, premiksach i paszach: metoda posiewu powierzchniowego EN 15784 Do identyfikacji <i>Bacillus subtilis</i> DSM 29784: identyfikacja: elektroforeza pulsacyjna w zmiennym polu elektrycznym (PFGE)	Kurczęta rzeźne Kurczęta odchowywane na kury nio-ski	—	1 × 10 ⁸	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Dozwolone stosowanie w paszy zawierającej następujące dopuszczone kokcydiostatyki: sól sodową monenzyny, narazyne/nikarbazyne, sól sodową salinomycyny, sól sodową lasalocidu A, diklazurol, narazyne, maduramycynę amonu, chlorowodorek robenidyny lub dekokwinat. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony skóry, dróg oddechowych i oczu.	26.3.2028

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/329**z dnia 5 marca 2018 r.****w sprawie wyznaczenia ośrodka referencyjnego Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 95 rozporządzenia (UE) 2017/625 Komisja ogłosiła publiczne zaproszenie w celu wyboru i wyznaczenia ośrodka referencyjnego Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt, który powinien wspierać działalność Komisji i państw członkowskich w odniesieniu do stosowania przepisów określających wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. f) tego rozporządzenia.
- (2) Komisja ds. oceny i wyboru powołana na potrzeby wspomnianego zaproszenia uznała, że konsorcjum kierowane przez instytut Wageningen Livestock Research, obejmujące również Uniwersytet Aarhus i Friedrich-Loeffler-Institut, spełnia wymogi określone w art. 95 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625 i może odpowiadać za realizację zadań określonych w art. 96 tego rozporządzenia.
- (3) Należy zatem wyznaczyć to konsorcjum jako ośrodek referencyjny Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt odpowiedzialny za działania pomocnicze w zakresie, w jakim działania te zostaną uwzględnione w rocznych lub wieloletnich planach pracy tego ośrodka referencyjnego. Plany te powinny zostać określone zgodnie z celami i priorytetami stosownych programów prac przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 ⁽²⁾.
- (4) Postanowienie o wyznaczeniu ośrodka należy poddawać przeglądowi co pięć lat, począwszy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 29 kwietnia 2018 r. zgodnie z datą rozpoczęcia stosowania przewidzianą w art. 167 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/625,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Jako ośrodek referencyjny Unii Europejskiej do spraw dobrostanu zwierząt odpowiedzialny za wspieranie działań horyzontalnych Komisji i państw członkowskich w dziedzinie wymogów dotyczących dobrostanu zwierząt wyznacza się następujące konsorcjum:

Nazwa: Konsorcjum kierowane przez instytut Wageningen Livestock Research, obejmujące również Uniwersytet Aarhus i Friedrich-Loeffler-Institut

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 652/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniające dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 1).

Adres: Drevendaalsesteeg 4
6708 PB Wageningen
NIDERLANDY

Postanowienie o wyznaczeniu ośrodka poddaje się przeglądowi co pięć lat, począwszy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 kwietnia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/330**z dnia 5 marca 2018 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Obowiązujące stawki cła antydumpingowego wynoszą od 48,3 % do 71,9 % dla konkretnie wskazanych przedsiębiorstw, przy czym stawka cła rezydualnego wynosi 71,9 %.

1.2. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽³⁾ środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej („SSSPT”), pochodzących z ChRL Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).
- (4) Wniosek został złożony przez Przemysł Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej (Seamless Stainless Steel Tubes Industry of the European Union) („ESTA” lub „wnioskodawca”), reprezentujący ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji SSSPT.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (6) Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, i w dniu 10 grudnia 2016 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾ ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (7) W dniu 17 lutego 2017 r. wszczęto dochodzenie w sprawie obejścia środków dotyczących produktu objętego postępowaniem w ChRL poprzez przywóz wysyłany z Indii ⁽⁵⁾. Dochodzenie to nie doprowadziło do rozszerzenia środków na przywóz z Indii ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. C 117 z 2.4.2016, s. 10.

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 461 z 10.12.2016, s. 12).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 40 z 17.2.2017, s. 64.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2017, s. 1.

1.3. Zainteresowane strony

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu przeglądownym. Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, znanych unijnych producentów, użytkowników i importerów, producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej oraz chińskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (9) Komisja stwierdziła również, że zamierza wybrać Stany Zjednoczone Ameryki („USA”) jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym Komisja poinformowała także producentów w USA o wszczęciu postępowania i zaprosiła ich do uczestnictwa.
- (10) Ponadto Komisja przesłała pisma do wszystkich znanych producentów SSSPT w Republice Korei, na Ukrainie, w Indiach, Japonii, Norwegii i Turcji, zwracając się z prośbą o współpracę w ramach przeglądu.
- (11) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedłożenia uwag w sprawie wszczęcia przeglądu w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych. W dniu 14 grudnia 2017 r. i 19 stycznia 2018 r., na wniosek Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, przeprowadzono przesłuchania w obecności rzecznika praw stron. W dniu 30 stycznia 2018 r. otrzymano wniosek o przeprowadzenie trzeciego przesłuchania, który został zaakceptowany przez rzecznika praw stron. Przesłuchanie odbyło się w dniu 5 lutego 2018 r.

1.3.1. Kontrola wyrywkowa

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Dobór próby producentów unijnych

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych i zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w określonym terminie. Próba została wybrana na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zasięgu geograficznego. Obejmowała największe przedsiębiorstwa – z siedzibą w Szwecji, Francji i Hiszpanii – należące do trzech największych grup producentów unijnych.
- (14) Jeden ze skarżących – Grupa Tubacex – zasugerował Komisji, aby w próbie ujęła drugiego pod względem wielkości producenta z siedzibą w Austrii zamiast największego producenta z siedzibą w Hiszpanii. Takie działanie zaproponowano, ponieważ niektóre rodzaje produktów tego producenta nie były przywożone z kraju, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (15) Mając jednak na uwadze art. 17 rozporządzenia podstawowego, Komisja obejmuje próbą producentów odnotowujących największą produkcję i sprzedaż, a jako że przedmiotowe rodzaje produktu wchodziły w zakres definicji produktu podobnego, postanowiono nie uwzględniać tej sugestii. Ponadto Komisja uznała, że początkowo wybrana próba była w pełni reprezentatywna i zapewniła wystarczający zakres, jeśli chodzi o rodzaje produktu, jak wyjaśniono w motywie 13 powyżej.
- (16) Nie przedstawiono dalszych uwag na temat wstępnie wybranej próby producentów unijnych, próba została zatem uznana za ostateczną.

b) Kontrola wyrywkowa importerów

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (18) W trakcie doboru próby zgłosiło się dwóch importerów niepowiązanych, którzy przedstawili wymagane informacje, w związku z czym uznano, że kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych nie jest konieczna.

c) Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej

- (19) Dziesięciu producentów eksportujących przesłało kwestionariusze dotyczące kontroli wyrwykowej. Komisja najpierw dokonała doboru próby dwóch z nich, opierając się na przywozie tych producentów do Unii i ich zdolności produkcyjnej. Po wycofaniu się jednego z producentów objętych próbą Komisja opracowała nową próbę, zastępując producenta eksportującego, który się wycofał, następnym w kolejności producentem, na podstawie ich wywozu do Unii i zdolności produkcyjnej, tak aby próba ponownie obejmowała dwóch producentów eksportujących.

1.3.2. Kwestionariusze

- (20) Komisja przesłała kwestionariusze do dwóch objętych próbą producentów eksportujących, znanych producentów w potencjalnych państwach analogicznych, do trzech producentów unijnych objętych próbą oraz do wszystkich znanych importerów i użytkowników działających na rynku unijnym. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od dwóch producentów eksportujących objętych próbą, czterech producentów z państwa analogicznego oraz trzech producentów unijnych objętych próbą. Tylko jeden z importerów niepowiązanych, o których mowa w motywie 18, przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na pytania w kwestionariuszu odpowiedziało jednak pięciu dodatkowych importerów niepowiązanych (czterech z nich będących również użytkownikami).

1.3.3. Wizyty weryfikacyjne

- (21) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i wynikającej z niego szkody oraz do oceny, czy wprowadzenie środków byłoby sprzeczne z interesem Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- AB Sandvik Materials Technology, Sandviken, Szwecja
- Tubacex Tubos Inoxidables S.A.U., Bilbao, Hiszpania
- Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes France SAS, Saint-Florentin, Francja

Importerzy unijni i importerzy/użytkownicy

- Arcus Nederland BV, Dordrecht, Niderlandy
- VRV S.p.A., Ornago, Włochy
- Mangiarotti S.p.A., Sedegliano, Włochy

Producenci eksportujący z ChRL:

- Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, Huzhou
- Shanghai Baoluo Stainless Steel Tube Co. Ltd (BSS), Szanghaj.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (22) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”).
- (23) Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.5. Ujawnianie ustaleń

- (24) Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierzała utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych ustaleń.
- (25) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (26) Produktem objętym postępowaniem są przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej (inne niż z zamocowanymi łącznikami, odpowiednie do przesyłania gazów lub cieczy, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych), („produkt objęty postępowaniem”), obecnie objęte kodami CN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00 (kody TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 i 7304 90 00 91), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).

2.2. Produkt podobny

- (27) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących na rynku krajowym ChRL,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany przez wybranego producenta w państwie analogicznym, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (28) Komisja stwierdziła, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że w zakresie produktu niesłusznie uwzględniono szczególnie produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych i że produkty te należało wyłączyć z dochodzenia lub należało wszcząć przegląd zakresu produktu w celu ich wyłączenia.
- (30) Komisja wskazała, że zakres produktu pozostał taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu, zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W zakresie produktu uwzględniono szeroki wachlarz rodzajów produktów o takich samych lub podobnych podstawowych właściwościach technicznych i fizycznych. Zgodnie z orzecznictwem ⁽¹⁾ przy określaniu, czy produkty są na tyle podobne, żeby mogły stanowić część tego samego produktu, należy ocenić, czy mają one takie same właściwości techniczne i fizyczne, te same zastosowania podstawowe i taki sam stosunek jakości do ceny. W tej kwestii należy również ocenić wymiennność tych produktów oraz konkurencję między nimi. Dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje produktu są wykonane ze stali nierdzewnej, z wykorzystaniem procesów produkcji wymaganych do wytworzenia rur bez szwu, zatem i podobnych maszyn, tak że producenci mogą zmieniać asortyment wytwarzanych typów produktu w zależności od popytu. W związku z tym, mimo że wszystkie poszczególne rodzaje produktu nie są swoimi bezpośrednimi substytutami, producenci konkurują ze sobą, ubiegając się o zamówienia obejmujące szeroką gamę rodzajów produktu. Ponadto tego rodzaju produkt jest wytwarzany i sprzedawany zarówno przez przemysł unijny, jak i przez chińskich producentów eksportujących stosujących podobną metodę produkcji. Nie było zatem podstaw, aby uznać, iż produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych nie były włączone do zakresu produktu.
- (31) Możliwy przegląd zakresu produktu stanowiłby odrębne dochodzenie i nie byłby zatem objęty zakresem niniejszego dochodzenia. Ponadto sam chiński producent eksportujący nie podjął żadnej inicjatywy, aby wszcząć taki przegląd zakresu produktu. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (32) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z ChRL.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie Steinel Vertrieb, C-595/11, ECLI:EU:C:2013:251, pkt 44.

3.1. Margines

3.1.1. Państwo analogiczne

- (33) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do jej propozycji wykorzystania USA jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL. Komisja również wskazała Indie jako potencjalne państwo analogiczne ze względu na dużą liczbę producentów w tym kraju i znaczny wywóz do Unii. Innymi potencjalnymi państwami analogicznymi wskazanymi w zawiadomieniu o wszczęciu były: Japonia, Republika Korei, Norwegia, Turcja i Ukraina.
- (34) Pisma z prośbą o współpracę zostały przesłane znanym producentom w Indiach, Japonii, Republice Korei, Norwegii, Turcji, na Ukrainie i w USA. W państwach, w których nie znano żadnych producentów, zwrócono się do organów krajowych o dostarczenie informacji o producentach. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od jednego producenta eksportującego w Indiach i od trzech producentów eksportujących w USA.

Wybór państwa analogicznego

- (35) Mając do wyboru Indie i USA, Komisja wybrała Indie z następujących względów: w Indiach działało ponad 20 znanych producentów krajowych, zatem ceny na rynku indyjskim wynikały z rzeczywistej konkurencji. Producent indyjski stosował tę samą metodę produkcji, jaka jest głównie stosowana w przemyśle chińskim, a jego asortyment produktów był w większym stopniu porównywalny z wywozem chińskim niż asortyment produktów z USA. Ponadto w pierwotnym dochodzeniu USA nie zostały wybrane właśnie z tego względu, że – jak przedstawiono w motywie 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych pierwotnego dochodzenia ⁽¹⁾ – producenci amerykańscy są uzależnieni od przywozu podstawowych surowców i wyrobów gotowych ze spółek dominujących w UE i ich działalność produkcyjna w USA ogranicza się głównie do wykonywania zamówień indywidualnych lub zamówień, w których czynnikiem krytycznym jest czas. Producenci w USA wykazywali wysokie koszty przetwarzania, co ma związek z ich szczególnymi warunkami produkcji, a koszty te przekładały się na wysokie ceny krajowe na rynku USA.
- (36) Producent indyjski przedstawił odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wszystkie dodatkowe informacje, o które zwróciła się Komisja. Z powodów określonych w motywie 45 dane uznano za dokładne.

Uwagi zainteresowanych stron dotyczące wyboru państwa analogicznego

- (37) Przemysł unijny opowiedział się za wyborem USA jako państwa analogicznego. Przedstawił argument, że znaczny wywóz z Chin do Indii zniekształca ceny krajowe w Indiach, co sprawia, że Indie nie są odpowiednim państwem analogicznym.
- (38) Komisja stwierdziła, że rzekome zniekształcenie cen krajowych w Indiach nie zostało poparte dowodami. Ponadto Komisja zauważyła, że w każdym wypadku producent indyjski wykorzystywał głównie surowce wytwarzane we własnym przedsiębiorstwie, a jego sprzedaż krajowa była rentowna. W związku z tym nic nie wskazywało na to, że wskutek rzekomego zniekształcenia krajowe ceny producenta indyjskiego były rażąco niskie.
- (39) Chińscy producenci eksportujący stwierdzili, że art. 15 Protokołu przystąpienia ChRL do WTO wygaś z dniem 11 grudnia 2016 r., a zatem metoda oparta na państwie analogicznym nie znajduje już uzasadnienia.
- (40) Komisja przypomniła, że zgodnie z art. 2 ust. 7 obowiązującego rozporządzenia podstawowego wartość normalną ustalano na podstawie danych z państwa analogicznego. Argument ten został zatem odrzucony.
- (41) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń jeden z chińskich producentów zakwestionował wybór Indii jako państwa analogicznego i twierdził, że ujawnienie ostatecznych ustaleń nie uzasadniało wyboru Indii. Po pierwsze według tego producenta Indie nie były odpowiednim państwem analogicznym, gdyż zakresu produktu Indii nie można było w wystarczający sposób porównać z wywozem chińskiego producenta eksportującego do Unii. Po drugie producent zarzucał, iż jako że nie przeprowadzono wizyty weryfikacyjnej u producenta

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 6.

indyjskiego, Komisja nie mogła zagwarantować, że szczególne produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych nie zostały uwzględnione w krajowej sprzedaży Indii. Po trzecie zdaniem producenta ceny rudy żelaza w Indiach były zniekształcane według wstępnych ustaleń Komisji w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym odlewów z Chin ⁽¹⁾. W wyniku tego domniemanego zniekształcenia twierdzono, że wartości normalne wykorzystane do obliczenia dumpingu zostały zawyżone. Po czwarte producent uważał, że indyjskie wartości normalne były rażąco wysokie, czego potwierdzeniem ma być fakt, iż hiszpańskie ceny sprzedaży w Unii były średnio niższe niż średnie ceny indyjskie. Według producenta jeśli jako państwo analogiczne wykorzystano by Hiszpanię, margines dumpingu byłby ujemny.

- (42) Komisja zwróciła uwagę, że powody wyboru Indii jako państwa analogicznego szczegółowo przedstawiono w motywie 35 oraz że żaden z tych powodów nie został zakwestionowany przez chińskiego producenta eksportującego. Ponadto chiński producent eksportujący nie twierdził, że należało wybrać inne państwo analogiczne. Jeśli chodzi o konkretne argumenty, pierwszy z nich, dotyczący możliwości porównania zakresu produktu, został odrzucony, jako że Indie dysponowały największą liczbą porównywalnych typów produktu wśród potencjalnych dostępnych państw analogicznych, jeśli chodzi o wywóz Chin do Unii jako całości, jak wyjaśniono w motywie 35. Poziom porównywalności poszczególnych rodzajów produktu z produktami konkretnego chińskiego producenta eksportującego nie mógł podważyć wyboru Indii jako państwa analogicznego, gdyż oceny dokonano na poziomie całego kraju. Po drugie Komisja wskazała, że – jak wyjaśniono w motywie 30 – produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych były uwzględnione w zakresie produktu, ten element nie mógł zatem podważyć wyboru Indii jako państwa analogicznego. Kwestię właściwego porównania różnych rodzajów produktów wyjaśniono oddzielnie w motywach 60 i 66. Po trzecie twierdzenie, że domniemane zniekształcenie cen rudy żelaza miało wpływ na wartość normalną, nie zostało uzasadnione. W każdym wypadku ruda żelaza nie była wykorzystywana jako bezpośredni surowiec dla produktu objętego postępowaniem, ani też nie przedstawiono dowodów potwierdzających jej pośredni wpływ na ceny krajowe w Indiach. Ponadto w dochodzeniu Komisji, na które powoływał się chiński producent eksportujący, odrzucono argument, że ma miejsce zniekształcenie ceny rudy żelaza. Argument dotyczący zniekształcenia ceny rudy żelaza został zatem odrzucony. Po czwarte fakt, iż wybór innego państwa analogicznego byłby bardziej korzystny dla konkretnego chińskiego producenta eksportującego, nie stanowił właściwej podstawy dla wyboru państwa analogicznego bądź też jego odrzucenia. Co więcej, porównanie z Hiszpanią zaproponowane przez chińskiego producenta eksportującego opierało się na średnich cenach szerokich kategorii produktu i nie uwzględniało szczególnych rodzajów produktów. Dane te nie wykazały zatem, iż ceny indyjskie były rażąco niskie. Argument ten został zatem odrzucony. W każdym wypadku wybór Hiszpanii jako państwa analogicznego nie byłby możliwy, gdyż jest ona państwem członkowskim Unii. Komisja zauważyła, że alternatywny wybór całej Unii jako państwa analogicznego nie zmieniłby ustaleń, że dumping był kontynuowany. Wynika to z faktu, iż wykazano, że ceny chińskie podcinają ceny unijne, co wyjaśniono w motywie 126.
- (43) Komisja stwierdziła zatem, że żaden z argumentów nie podważał wyboru Indii jako państwa analogicznego, i potwierdziła, iż Indie są właściwym państwem analogicznym.
- (44) Po dodatkowych wyjaśnieniach chiński producent eksportujący ponownie sprzeciwił się wykorzystaniu Indii jako państwa analogicznego oraz ogólnie wykorzystaniu metody opartej na państwie analogicznym. Producent ten uzupełnił wcześniejsze argumenty o twierdzenie, że brak wizyty weryfikacyjnej u producenta indyjskiego unieważnia wybór Indii jako państwa analogicznego.
- (45) Komisja zauważyła, że wizyta weryfikacyjna nie stanowiła warunku wstępnego dla wyboru państwa analogicznego i może mieć jedynie znaczenie przy ocenie prawidłowości informacji przedstawionych przez producenta indyjskiego. Po przeprowadzeniu dokładnej oceny Komisja stwierdziła, że dane dostarczone przez producenta indyjskiego były spójne i kompletne, a producent indyjski w przeszłości dostarczał wiarygodne dane na potrzeby dochodzeń prowadzonych przez Komisję. Dane indyjskie uznano zatem za wiarygodną podstawę, mimo braku wizyty weryfikacyjnej. Inne argumenty zostały już odrzucone w motywach 40, 42 i 43, nie wpłynęły one zatem na ustalenia Komisji.
- (46) Po dodatkowych wyjaśnieniach przedstawionych w motywie 53 chiński producent eksportujący twierdził, iż Unia została wybrana jako dodatkowe państwo analogiczne, a zainteresowanym stronom nie umożliwiono przedstawienia uwag na temat tego wyboru.
- (47) Komisja wyjaśniła, że państwem analogicznym są Indie i że nie wskazano dodatkowego państwa analogicznego. Jak wyjaśniono w motywach 51 i 53, informacje pochodzące z odpowiedzi pozostałych producentów na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały wykorzystane, aby określić wartość normalną tylko gdy było to konieczne ze względu na brak sprzedaży kategorii produktu „Rury okładzinowe i przewody rurowe, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu” w państwie analogicznym, tj. Indiach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 17.8.2017, s. 22.

3.1.2. Wartość normalna

- (48) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności Komisja zbadała, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego realizowanej przez producenta indyjskiego na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością wywozu z ChRL do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii.
- (49) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym w państwie analogicznym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii przez producentów eksportujących w ChRL. Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa każdego z tych rodzajów produktów w państwie analogicznym była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Stwierdzono, że sprzedaż krajowa odbywała się w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Analiza wykazała, że cała indyjska sprzedaż krajowa przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. Wartość normalna każdego rodzaju produktu opierała się zatem na rzeczywistej cenie krajowej, która została obliczona jako średnia cena ważona każdego rodzaju produktu dla całkowitej sprzedaży krajowej dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (51) W przypadku wywożonych rodzajów produktów, w odniesieniu do których brak było odpowiedniej sprzedaży krajowej w państwie analogicznym, wartość normalną określono na podstawie ceny krajowej najbardziej zbliżonego rodzaju produktu w państwie analogicznym. Aby przedstawić różnice między rodzajami produktów, przy określaniu wartości normalnej wzięto pod uwagę właściwości rodzaju produktu zdefiniowane przez numer kontrolny produktu: kategorię produktu, średnicę zewnętrzną, grubość ścian, gatunek stali, testowanie, krawędź rury, obróbka końcowa i długość. Właściwości te uwzględniono we współczynnikach, które zastosowano w odniesieniu do indyjskiej ceny krajowej najbardziej zbliżonego rodzaju produktu. W razie konieczności informacje dostępne w odpowiedziach pozostałych producentów na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały wykorzystane do określenia (i) współczynników; oraz (ii) podstawy wartości normalnej kategorii produktu „Rury okładzinowe i przewody rurowe, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu”. W przypadku dwóch właściwości (testowanie i krawędź rury) nie zastosowano współczynnika wzrostowego, w wyniku czego otrzymano bardziej ostrożnościową wartość normalną.
- (52) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z chińskich producentów eksportujących wskazał, iż zakres produktów producenta indyjskiego nie obejmował wszystkich kategorii produktu, gatunków stali i średnic, które były uwzględnione w wywozie z Chin do Unii. W związku z tym stwierdził on, iż określenie wartości normalnej na podstawie indyjskiej sprzedaży krajowej było nieprawidłowe.
- (53) Komisja wyjaśniła, iż w przypadkach gdy nie istniała sprzedaż krajowa w Indiach bezpośrednio odpowiadającego rodzaju produktu, wykorzystywano dane pochodzące z odpowiedzi pozostałych producentów na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przy braku sprzedaży krajowej kategorii produktu, gatunków stali i rur o średnicach wskazanych przez chińskiego producenta eksportującego Komisja oparła się przy określaniu wartości normalnej tych rodzajów produktu na najbardziej zbliżonych rodzajach produktu wskazanych w odpowiedziach producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu. Te konkretne rodzaje produktu zostały ujawnione chińskiemu producentowi eksportującemu i dotyczyły wyłącznie kategorii produktu „Rury okładzinowe i przewody rurowe, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu”.
- (54) Po tych dodatkowych wyjaśnieniach chiński producent eksportujący stwierdził, iż najbardziej zbliżone rodzaje produktu w kategorii produktu „Rury okładzinowe i przewody rurowe, w rodzaju stosowanych do wierceń ropy naftowej lub gazu” zostały wybrane przez Komisję w sposób zawyżający marginesy dumpingu. Po drugie przedstawił argument, iż Komisja powinna była ujawnić, jakie wykorzystano dane dotyczące konkretnych producentów unijnych. Po trzecie twierdził, iż z dodatkowych wyjaśnień nie wynika, czy dane dotyczące przemysłu unijnego zostały wykorzystane do określenia wszystkich wywożonych rodzajów produktu w tej kategorii produktu czy też tylko niektórych z nich. Ponadto zwrócił się z wnioskiem o wykluczenie z obliczeń dumpingu wszystkich produktów ze szczególnego gatunku stali (13 % Cr) ze względu na fakt, iż wywóz tego gatunku stali stanowił odsprzedaż produktów, które nie zostały wyprodukowane przez samego chińskiego producenta eksportującego.
- (55) Komisja wyjaśniła, że najbardziej zbliżone rodzaje produktu zostały wybrane na podstawie liczby zgodnych cech, co zostało wyjaśnione w motywie 60. Najbardziej zbliżony rodzaj produktu wykorzystany w przypadku każdego wywożonego rodzaju produktu został ujawniony chińskiemu producentowi eksportującemu. Po drugie chiński producent eksportujący nie przedstawił argumentów na poparcie swojego twierdzenia. Po trzecie z dodatkowych wyjaśnień przedstawionych chińskiemu producentowi eksportującemu wynika, iż nie istniała krajowa indyjska sprzedaż konkretnej kategorii produktu, gatunku stali i stali o pewnej średnicy, na którą to sprzedaż zwrócił uwagę chiński producent eksportujący. W odniesieniu do sprzedaży tych rodzajów produktu wykorzystano zatem

dane pozostałych producentów. Zakres wartości normalnej przedstawiony przez chińskiego producenta eksportującego miał zastosowanie do wszystkich najbardziej zbliżonych rodzajów produktu dla tej kategorii produktu. Ponadto Komisja miała obowiązek prawny określenia wartości normalnej dla całego wywozu do Unii, a zatem nie można było wykluczyć tej kategorii produktu z obliczeń dumpingu. W każdym razie nieuwzględnienie wywozu tej kategorii produktu w obliczeniach dumpingu nie wpłynęłoby na stwierdzenie, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym kontynuowano dumping. W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.

3.1.3. Cena eksportowa

- (56) Cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi cen eksportowych.

3.1.4. Porównanie i marginesy dumpingu

- (57) Komisja porównała wartość normalną i ceny eksportowe objętych próbą producentów eksportujących. Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna każdego typu produktu podobnego w państwie analogicznym została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.
- (58) Jako że przy porównaniu wartości normalnych z cenami eksportowymi stwierdzono występowanie dumpingu, uznano, że zastosowanie korekt do tych cen eksportowych, które zostały wyrażone na podstawie ceny FOB, nie wpłynęłoby na stwierdzenie występowania dumpingu, gdyż obniżenie cen eksportowych w drodze dalszych korekt w dół zwiększyłoby jedynie margines dumpingu.
- (59) Jeden z chińskich producentów eksportujących twierdził, że porównanie cen może być zniekształcone, ponieważ sprzedaż indyjska mogła obejmować wysokiej jakości produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych, które zostały porównane ze zwykłymi produktami chińskimi. Skrytykował on strukturę numeru kontrolnego produktu (PCN), twierdząc, iż PCN nie odzwierciedlał właściwie tych różnic, co prowadziło do nieuczciwych porównań. Zwrócił się do Komisji o przesłanie wszystkim stronom kwestionariuszy ze zmienioną strukturą PCN. Te same zastrzeżenia wyraził w odniesieniu do sprzedaży unijnej (zob. motyw 125).
- (60) Komisja wzięła pod uwagę różnice między rodzajami produktu i zapewniła rzetelne porównanie. Niepowtarzalny numer kontrolny produktu (PCN) został nadany każdemu rodzajowi produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez chińskich producentów eksportujących, producenta z państwa analogicznego i przemysł Unii. PCN opierał się na głównych właściwościach produktu, w tym przypadku: kategorii produktu, zewnętrznej średnicy, grubości ścian, gatunku stali, testowaniu, krawędzi rury, obróbce końcowej i długości. W strukturze PCN uwzględniono zatem w szczegółowy sposób specyfikacje każdego rodzaju produktu, co umożliwiło obiektywne porównanie. Nie było więc konieczności zmiany struktury PCN i wydania nowych kwestionariuszy. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 42, produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych były uwzględnione w zakresie produktu, a zatem nie było podstawy, aby je wykluczyć. Nic nie wskazywało na to, że jakkolwiek produkt indyjski do zastosowań wojskowych i jądrowych był niewłaściwie porównywany z produktami wywozonymi z Chin. Rodzaje produktów wymienione przez chińskiego producenta eksportującego – w przypadku których rzekomo możliwe były nieporozumienia co do gatunków stali stosowanych do standardowych rur i rur do zastosowań jądrowych – nie były w rzeczywistości wywożone przez chińskiego producenta eksportującego. Jako że na tej podstawie nie było możliwe zniekształcenie porównania, argument ten odrzucono.
- (61) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu w przypadku dwóch producentów objętych próbą, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, mieścił się w przedziale [25 % do 35 %]. Stwierdzono zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dumping nadal miał miejsce.
- (62) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń jeden z chińskich producentów eksportujących zwrócił się najpierw o wyjaśnienia dotyczące obliczenia jego marginesu dumpingu, w szczególności, w jaki sposób wykorzystano PCN producenta z państwa analogicznego i współczynniki do obliczenia wartości normalnej. Następnie zwrócił się o dalsze informacje na temat krajowych cen w Indiach, twierdząc, iż ujawniony przedział wartości normalnych i marginesów dumpingu nie pozwalał zweryfikować dokładności obliczeń, oraz iż wyższe wartości wynikały ze zniekształconych ustaleń. Po trzecie zwrócił się również o dalsze wyjaśnienia dotyczące rodzajów produktów sprzedawanych na rynku krajowym w Indiach, w szczególności w jaki sposób Komisja zapewniła, aby szczególne produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych nie były nieuczciwie porównywane z wywozem chińskim do Unii.

- (63) Po udzieleniu odpowiedzi przez Komisję chiński producent eksportujący przedstawił dodatkowe wnioski i argumenty. Po czwarte zwrócił się o kompletną listę PCN przemysłu Unii i producentów z USA, przedstawiającą sposób określenia współczynników. Po piąte twierdził, że w celu określenia współczynników nie powinno się wykorzystywać odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów z USA ze względu na fakt, iż USA nie były rozważane jako odpowiednie państwo analogiczne z powodów wyjaśnionych w motywie 35; ponadto twierdził, iż współczynniki oparte na cenach USA mogą być zawyżone. Po szóste uznał, iż jedna z jego operacji wywozu została niesłusznie uwzględniona w obliczeniach jego ceny eksportowej. Po siódme argumentował, iż Komisja powinna była przedstawić więcej informacji na temat wartości normalnych i marginesów dumpingu każdego PCN, zamiast podawać przedziały. Po ósme twierdził, że wywożone rodzaje produktu, dla których nie istniała odpowiadająca im sprzedaż krajowa w państwie analogicznym, należało wyłączyć z obliczeń i określić jako produkty o cenach niedumpingowych, aby uniknąć „domniemania winy”. Ponadto chiński producent eksportujący zwrócił się również o przedłużenie terminu zgłaszania uwag dotyczących ujawnienia ustaleń.
- (64) Po pierwsze Komisja przekazała chińskiemu producentowi eksportującemu listę PCN, które stanowiły podstawę określenia wartości normalnej, w tym listę PCN, które bezpośrednio odpowiadały jego wywozowi do Unii, oraz – gdy brak było PCN bezpośrednio odpowiadających wywozowi – informacje na temat tego, które PCN były podstawą określania wartości normalnej z zastosowaniem współczynników. Lista PCN wykazała, że w sprzedaży krajowej w Indiach wykorzystywanej do określenia wartości normalnej nie uwzględniono szczególnych gatunków stali, zazwyczaj wykorzystywanych do zastosowań jądrowych i wojskowych. Komisja przekazała również szczegółową listę wszystkich zastosowanych współczynników.
- (65) Po drugie Komisja dostarczyła chińskiemu producentowi eksportującemu przedziały wartości normalnych i marginesów dumpingu dla każdego z wywożonych rodzajów produktu. Szczegółowych danych liczbowych producenta nie można było przekazać bez ujawniania poufnych danych, dlatego też przedstawiono je w formie przedziałów. W odpowiedzi na obawy dotyczące konkretnie najwyższych marginesów dumpingu Komisja zauważyła, że zarówno najwyższy, jak i najniższy margines dumpingu dotyczył jedynie ograniczonych ilości (mniej niż 7 % wywozu), marginesy te nie były zatem wystarczające, aby zlikwidować całkowity margines dumpingu chińskiego producenta eksportującego. W związku z tym, nawet jeśli nie uwzględniono by tych wartości, nie zmieniłoby to ustalenia, że dumping był kontynuowany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (66) Po trzecie, jeśli chodzi o obiektywne porównanie rodzajów produktu, Komisja wyjaśniła, że określenie marginesu dumpingu dla każdego rodzaju produktu wywożonego przez chińskiego producenta eksportującego było oparte na porównaniu ceny eksportowej i wartości normalnej tego samego rodzaju produktu lub – przy braku odpowiedniego rodzaju produktu – najbardziej zbliżonego rodzaju produktu, w odniesieniu do którego zastosowano współczynniki, aby odzwierciedlić właściwości określone przez PCN. Ceny eksportowe zwykłych rodzajów produktów nie były zatem porównywane ze szczególnymi rodzajami produktów. W szczególności porównywalna sprzedaż krajowa w Indiach nie uwzględniała szczególnych gatunków stali zazwyczaj wykorzystywanych do szczególnych produktów jądrowych lub wojskowych. Komisja stwierdziła zatem, że nie istniało ryzyko nieobiektywnego porównania, co zarzucał chiński producent eksportujący. W każdym wypadku, mimo że Komisja ma obowiązek prawny określenia wartości normalnej dla każdego rodzaju produktu wywożonego do Unii, dumping stwierdzono również w przypadku, gdy rozważano jedynie rodzaje produktu bezpośrednio odpowiadające wywozowi. To pokazało, iż wybór najbardziej zbliżonych rodzajów produktu lub sposób obliczenia współczynników nie były przyczyną ogólnego stwierdzenia występowania dumpingu.
- (67) Po czwarte oprócz szczegółowej listy współczynników Komisja przedstawiła dalsze wyjaśnienia na temat sposobu, w jaki wykorzystano współczynniki do określenia wartości normalnych na podstawie bardzo zbliżonego rodzaju produktu w przypadku rodzajów produktu nieposiadających bezpośrednio im odpowiadającego rodzaju produktu w państwie analogicznym. Nie można było przekazać pełnej listy PCN w USA i w Unii ani obliczeń współczynników, ponieważ wiązałoby się to z ujawnieniem poufnych informacji handlowych producentów w USA i w Unii.
- (68) Po piąte Komisja wyjaśniła, że współczynniki ustalono jako wartości procentowe, które odzwierciedlają stosunkowe różnice między rodzajami produktu, a nie poziomy cen w USA w ujęciu bezwzględnym. Argument, że poziom cen w USA w ujęciu bezwzględnym zawyżył określoną wartość normalną, został zatem odrzucony.
- (69) Po szóste Komisja zauważyła, że operacja wywozu, na którą zwrócono uwagę, stanowiła tylko niewielką część wywozu (mniej niż 3 %), a zatem nawet jeśli operacja ta zostałaby usunięta, nie zmieniłoby to ustalenia, że dumping był kontynuowany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (70) Po siódme, jak wyjaśniono w motywie 65, Komisja przedstawiła przedziały wartości normalnej i marginesu dumpingu dla każdego PCN wywiezionego produktu. Szczegółowych danych liczbowych producenta nie można było przekazać bez ujawniania poufnych danych, dlatego też przedstawiono je w formie przedziałów.
- (71) Po ósme Komisja wskazała, że wymagane było ustalenie wartości normalnej i stwierdzenie istnienia dumpingu dla każdego rodzaju wywożonego produktu. Nie istniało „domniemanie winy”, gdyż istnienie dumpingu stwierdzano wyłącznie w przypadkach, gdy cena eksportowa była niższa niż wartość normalna, a wszelkie wartości ujemnego dumpingu były w pełni uwzględnione przy obliczaniu ogólnego marginesu dumpingu.
- (72) Ponadto udzielono przedłużenia terminu na odpowiedź na nowe wyjaśnienia przedstawione w motywach 64–70, przekazane chińskiemu producentowi eksportującemu.
- (73) Po otrzymaniu dodatkowych wyjaśnień chiński producent eksportujący nadal kwestionował pewne elementy porównania, stwierdzenie dumpingu oraz ponownie przedstawił swoje poprzednie argumenty.
- (74) Po pierwsze twierdził, że korekt cen państwa analogicznego należało dokonać w oparciu o korzyści skali, poziom handlu, niższą wydajność, wydatki związane ze sprzedażą, stopę zwrotu, rentowność i koszty surowca. Po drugie był zdania, że przedstawione wyjaśnienia nadal nie pozwalały zrozumieć, w jaki sposób określono wartości normalne. Po trzecie ponowił swój wniosek o otrzymanie danych dotyczących kosztów każdego PCN producentów w USA i w Unii, co najmniej w formie przedziałów. Dodatkowo zwrócił się z wnioskiem o informacje na temat źródła każdego współczynnika oraz o ujawnienie właściwości produktu. Po czwarte twierdził, że współczynniki były zniekształcone z powodu obecności produktów jądrowych i wojskowych w USA i w Unii. Po piąte twierdził, iż współczynniki zastosowane przez Komisję były nieprawidłowe. Przedstawił alternatywne współczynniki, których zastosowanie rzekomo wykazywało, iż w przypadku dokonywanego przez niego wywozu do Unii nie wystąpił dumping. W ramach alternatywy zwrócił się z wnioskiem, aby Komisja dokonała korekt współczynników na podstawie zastosowanej metody produkcji, stosownych zakupów lub rodzaju wykorzystanego surowca. Po szóste, argumentował, iż nawet w przypadku gdyby rozważano wyłącznie bezpośrednio odpowiadające rodzaje produktów, przy stwierdzeniu dumpingu nie uwzględniono ogólnie niższego poziomu cen w Indiach, korekt cen państwa analogicznego, o które wniosł chiński producent eksportujący, oraz indywidualnej sytuacji producenta z państwa analogicznego.
- (75) Komisja szczegółowo przeanalizowała dodatkowe argumenty.
- (76) Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywie 35, ceny krajowe w Indiach były wynikiem rzeczywistej konkurencji i w związku z tym uznano je za wiarygodne. Do argumentów dotyczących zniekształcenia krajowych cen w Indiach odniesiono się już w motywie 42. Jako że nowe wnioski o korektę krajowych cen w Indiach nie zostały uzasadnione przez chińskiego producenta eksportującego, zostały one odrzucone.
- (77) Po drugie Komisja przedstawiła szczegółowe dodatkowe informacje na temat współczynników, ich źródeł oraz metody obliczania, jak wyjaśniono w motywach 64–71, a następnie udzieliła odpowiedzi na szereg pytań technicznych dotyczących metody obliczania⁽¹⁾. Jak przedstawiono w motywie 83, Komisja podała również przykład, w jaki sposób obliczono współczynnik na podstawie danych dotyczących kosztów. W przykładzie tym dane dotyczące kosztów zostały podane w formie przedziałów, aby zachować poufność, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym stwierdzono, że chiński producent eksportujący uzyskał wystarczające informacje pozwalające mu na zrozumienie metody określania wartości normalnej.
- (78) Po trzecie wniosek o dostęp do dodatkowych danych dotyczących producentów w USA i Unii został już odrzucony z powodów wyjaśnionych w motywie 67. Podanie źródła każdego współczynnika ujawniłoby informacje na temat rodzajów produktu wytwarzanych przez każdego z producentów. Przedstawienie wszystkich danych w formie przedziałów stanowiłoby nieuzasadnione obciążenie ze względu na dużą ilość danych dotyczących kosztów przedsiębiorstw (ponad 2 000 wierszy i ponad 50 kolumn). Ponadto zauważono, iż wnioskowane dane dotyczyły poziomu kosztów każdego PCN. Sam poziom kosztów nie miał skutków dla określenia wartości normalnej, gdyż współczynniki zastosowano w formie proporcji (procentów), a nie wartości bezwzględnych. Innymi słowy, poziom kosztów każdego PCN nie wywarł wpływu na wynik. Ponadto, stosując przedziały, nie można było uzyskać wiarygodnego stopnia dokładności koniecznego do obliczenia współczynników. Wynika to z faktu, iż przez przemnożenie wartości wyrażonych w formie przedziałów uzyskano by przedział zbyt szeroki, aby można go było traktować jako wiarygodny. Wprawdzie dane dotyczące

⁽¹⁾ Korespondencja z przedstawicielem prawnym chińskiego producenta eksportującego z dnia 27 i 29 grudnia 2017 r.

kosztów będące podstawą obliczeń nie zostały ujawnione z tych powodów, jednak uzyskane faktyczne współczynniki zostały w pełni ujawnione. Wreszcie krajowe indyjskie ceny sprzedaży podano w przedziałach. Wynika to z faktu, iż – w przeciwieństwie do danych dotyczących kosztów, wykorzystanych przy obliczaniu współczynników – ceny indyjskie określały poziom podstawowy wartości normalnej. Uzasadnione było zatem udostępnienie tych danych chińskiemu producentowi eksportującemu, aby mógł je zweryfikować.

- (79) Po czwarte, jak wyjaśniono w motywie 30, rodzaje produktów jądrowych i wojskowych były uwzględnione w zakresie produktu i nie było podstawy, aby ponownie ustalać zakres produktu. Właściwości produktu zostały odzwierciedlone w strukturze PCN, co zapewniło obiektywne porównanie rodzajów produktu, z powodów wyjaśnionych w motywach 60 i 66. Nie przedstawiono żadnego potwierdzenia występowania faktycznych zakłóceń. Nic również nie wskazywało na to, że jakiegokolwiek rzekome zakłócenie wystarczyłoby, aby zmienić ogólne stwierdzenie, iż dumping kontynuowano w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Argumenty dotyczące jądrowych i wojskowych rodzajów produktu zostały zatem odrzucone.
- (80) Po piąte w świetle przedstawionych uwag dokonano przeglądu i zmieniono współczynniki wykorzystane w odniesieniu do średnicy zewnętrznej i gatunku stali. Zmienione współczynniki zostały ujawnione, podobnie jak wynikające z tego zmiany indywidualnych marginesów dumpingu. Zmiany te doprowadziły wprawdzie do obniżenia marginesu dumpingu jednego chińskiego producenta eksportującego, nie były jednak wystarczające, aby zmienić ogólne stwierdzenie, że dumping kontynuowano w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Z kolei alternatywne współczynniki przedstawione przez chińskiego producenta eksportującego nie zostały zaakceptowane, gdyż opierały się na standardowych tabelach cen producenta unijnego, pochodzących z okresu nieobjętego dochodzeniem przeglądowym. Faktyczne dane dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa pochodzące z okresu objętego dochodzeniem przeglądowym stanowiły bardziej wiarygodną podstawę określenia wartości normalnej. Argumenty przemawiające za korektą współczynników ze względu na metodę produkcji, rodzaj surowca i stosowne zakupy były nieuzasadnione i niekonkretne, gdyż żaden z elementów wymienionych przez chińskiego producenta eksportującego nie wpłynął na określenie współczynników. Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (81) Po szóste nie przedstawiono uzasadnienia dla wnioskowanych korekt i nic nie wskazywało na to, aby były one wystarczająco znaczące, by zmienić ustalenie dumpingu. Ogólny poziom cen wywozu indyjskiego do Unii nie był istotny, gdyż określenie wartości normalnej opierało się na cenach krajowych, a nie cenach eksportowych, i w każdym wypadku porównanie poszczególnych PCN było bardziej dokładne niż porównanie średnich cen ze względu na szeroki zakres rodzajów produktu i znaczne różnice cen między nimi, co nie mogło być odzwierciedlone w średnich cenach. W wyniku tego argumenty zostały odrzucone.
- (82) Na bardzo późnym etapie dochodzenia chiński producent eksportujący złożył wniosek o przeprowadzenie drugiego przesłuchania w obecności rzecznika praw stron, gdyż stwierdził, iż jego prawo do obrony zostało naruszone. Jego zdaniem nie otrzymał on wystarczających wyjaśnień na temat metody zastosowanej przez Komisję do obliczenia dumpingu, a bardziej konkretnie, na temat tego, w jaki sposób ustalono współczynniki i zastosowano je do określenia wartości normalnej. Zwrócił się również z prośbą, aby pozostałe zainteresowane strony, tj. producenci unijni, producent z państwa analogicznego – Indii oraz współpracujący producenci z USA, wzięły udział w tym spotkaniu. Żadna z tych zainteresowanych stron nie przyjęła jednak tego zaproszenia.
- (83) W wyniku przesłuchania rzecznik praw stron udzielił pewnych zaleceń i przekazał Komisji, aby bardziej szczegółowo wyjaśniła zastosowaną metodę, co pozwoliłoby uzupełnić dodatkowe ujawnienia i wyjaśnienia przedstawione na wcześniejszym etapie postępowania. W związku z tym Komisja dokonała ujawnienia dodatkowych ustaleń ograniczonych do kwestii wskazanych przez rzecznika praw stron jako możliwie ingerujące w prawo do obrony oraz zwróciła się do producenta eksportującego o przedstawienie uwag na ten temat. Treść tego dodatkowego ujawnienia przedstawiono w motywach 53, 77, 78 i 80. Ponadto dzięki korekcie dokonanej w wyniku uwag producenta eksportującego uzyskano niższy margines dumpingu chińskich producentów: margines dumpingu zmniejszono do przedziału [25 % do 35 %], jak określono w motywie 61, co stanowi wartość nieco niższą niż przedział początkowo obliczony na etapie ostatecznego ujawnienia ustaleń [30 % do 40 %]. Dokładny poziom marginesu dumpingu nie wywarł wpływu na producentów eksportujących, gdyż przegląd wygaśnięcia nie wpłynął na poziom środków, jak wskazano w motywie 195.
- (84) Komisja zapewniła chińskim producentom eksportującym wystarczająco dużo czasu na przedstawienie uwag na temat dodatkowych informacji, które im ujawniono.
- (85) W swoich uwagach jeden z chińskich producentów eksportujących nie ograniczył się jednak do ustosunkowania się do kwestii podniesionych przez rzecznika praw stron, w odniesieniu do których Komisja przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia. Zamiast tego ponownie zakwestionował metodę zastosowaną przez Komisję, nie

zgadzając się z wyjaśnieniami przedstawionymi już na wcześniejszym etapie postępowania, co opisano w motywach od 59 do 83. Ponadto w dniu 26 stycznia 2018, późnym popołudniem, przed upływem terminu na składanie uwag w poniedziałek 29 stycznia 2018 r., chiński producent eksportujący przedłożył szereg nowych pytań i argumentów, które nie zostały wcześniej podniesione ani w trakcie postępowania ani w obecności rzecznika praw stron, oraz stwierdził, iż brak ujawnienia stosownych informacji i odpowiedzi na te pytania naruszyłby jego prawo do obrony.

- (86) W odpowiedzi na to stwierdzenie Komisja najpierw przypominała, iż kroki prawne i proceduralne oraz terminy przeprowadzenia dochodzenia przeglądowego nie pozwalają jej na przyjęcie dalszych argumentów, zarzutów i pytań przedstawionych na późnym etapie postępowania, gdyż zagroziłoby to terminowemu zakończeniu dochodzenia, szczególnie w przypadku gdy strony miały wystarczające dużo okazji i czasu na przedstawienie uwag na wcześniejszym etapie. Dotyczy to tym bardziej obecnej sprawy, w której zastosowana metoda została wyczerpująco wyjaśniona w trakcie kilku przesłuchań oraz w licznych dokumentach ujawnionych zainteresowanym stronom. Z tych powodów Komisja jednoznacznie zwróciła się do chińskiego producenta eksportującego w wyjaśnieniach dokonanych po przesłuchaniach, aby ograniczył on swoje uwagi do konkretnych kwestii, w odniesieniu do których twierdził w obecności rzecznika praw stron, iż doszło do naruszenia jego prawa do obrony, oraz w związku z którymi otrzymał dalsze wyjaśnienia. Chiński producent eksportujący nie wykazał, w jaki sposób naruszono jego prawo do obrony, ani nie uzasadnił, w jaki sposób podniesione kwestie mogły wpłynąć na ogólne ustalenia w trakcie dochodzenia.
- (87) Oprócz zakwestionowania metody określenia wartości normalnej chiński producent eksportujący nadal twierdził, iż margines dumpingu został zawyżony w wyniku porównania rur do zastosowań wojskowych i jądrowych z rurami do zwykłych zastosowań. Jak wyjaśniono w motywie 79, nie przeprowadzono jednak takiego porównania ani nie określono wartości normalnej dla takich szczególnych rodzajów produktów.
- (88) Co więcej, producent eksportujący po raz pierwszy na tak późnym etapie postępowania zwrócił się o dokonanie korekty ze względu na obiektywne porównanie cen oparte na twierdzeniu, iż jego wydajność jest dwa i pół raza większa niż wydajność analogicznego producenta z Indii. Zwrócił również uwagę na marżę zysku producenta indyjskiego i wniósł o dokonanie korekty w dół w odniesieniu do określenia wartości normalnej ze względu na fakt, iż zysk ze sprzedaży krajowej w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym był wyższy niż zysk docelowy ustalony dla przemysłu Unii w pierwotnym dochodzeniu. Oba argumenty wskazały na dokonanie korekty w dół wartości normalnej o 28 %, co doprowadziło do uzyskania domniemanego ujemnego marginesu dumpingu.
- (89) Pierwszy argument przedstawiono na etapie, gdy stosowna weryfikacja nie była już możliwa. W każdym wypadku, nawet jeśli pierwszy argument zostałby przedstawiony na wcześniejszym etapie postępowania, nie został on poparty dowodami, a tym samym nie spełniał wymogów określonych w art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Drugi argument był bezpodstawny, gdyż wartość normalną oparto na rzeczywistych cenach sprzedaży krajowej producenta z państwa analogicznego, jak określono w motywach od 48 do 51, a nie skonstruowano jej w oparciu o koszty i zyski. Rentowność sprzedaży krajowej producenta z państwa analogicznego wzięto pod uwagę przy stwierdzeniu, iż sprzedaż krajowa była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, jak wyjaśniono w motywie 50. Natomiast zysk docelowy przemysłu Unii odzwierciedlał zysk, który można by było osiągnąć przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym nie było możliwe porównanie rentowności sprzedaży krajowej i zysku docelowego przemysłu Unii. Oba stwierdzenia zostały zatem odrzucone. Ze względu na odrzucenie korekty o 28 % również alternatywne obliczenie dumpingu przedstawione przez chińskiego producenta eksportującego – nawet gdyby zostało zaakceptowane w innych okolicznościach – nie zmieniałoby ustalenia, że dumping był kontynuowany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (90) W trakcie przesłuchania w dniu 5 lutego 2018 r. ten sam chiński producent eksportujący odniósł się odpowiednio do orzeczenia Organu Apelacyjnego WTO dotyczącego przywozu elementów złącznych z Chin (sprawa DS397). Twierdził on, iż w oparciu o to orzeczenie Komisja powinna była udzielić wszelkich informacji na temat kosztów, cen i wartości normalnych każdego rodzaju produktu indyjskiego producenta z państwa analogicznego, współpracujących producentów z USA i przemysłu Unii, oraz zarzucił, iż w innym przypadku naruszone byłoby jego prawo do obrony.
- (91) Komisja zauważyła jednak, że w orzeczeniu nakazano ujawnienie metody określania wartości normalnej jedynie w odniesieniu do produktów wywożonych przez chińskiego producenta, dzięki czemu zapewniono pełne uwzględnienie wywozu. W orzeczeniu nie sugerowano jednak, iż poufne dane przedsiębiorstwa na temat wszelkiej działalności wszystkich stron powinny zostać udostępnione producentowi eksportującemu. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (92) W trakcie przesłuchania w dniu 5 lutego 2018 r. ten sam chiński producent eksportujący nadal zarzucał, że zmienione współczynniki zastosowane przez Komisję również były błędne. Zakwestionował zmienione współczynniki dotyczące gatunku stali oraz najmniejszych średnic. Twierdził, iż wszelkie współczynniki oparte na danych producentów eksportujących z USA powinny być opierać się na standardowej kalkulacji kosztów. Przedłożył alternatywne obliczenia dumpingu przy wykorzystaniu alternatywnych współczynników, wykazując ujemny dumping ze względu na korektę o 28 % wyjaśnioną w motywach 88 i 89.
- (93) Komisja nadal odrzucała alternatywne współczynniki, gdyż opierały się one na standardowych tabelach cen pochodzących z innego okresu niż okres objęty dochodzeniem przeglądowym, jak przedstawiono w motywie 80. Komisja potwierdziła, że w dochodzeniach antydumpingowych należy obowiązkowo stosować rzeczywiste koszty, oznaczające standardowe koszty skorygowane o rozbieżności ilości i cen. Ponadto zmienione współczynniki pokrywały się w dużej mierze z alternatywnymi współczynnikami przedłożonymi przez chińskiego producenta eksportującego. W każdym wypadku, same alternatywne współczynniki, nawet jeśli zostałyby zaakceptowane, nie byłyby wystarczające, aby zmienić ustalenie, że dumping był kontynuowany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.2. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu z ChRL

- (94) Oprócz ustalenia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące dodatkowe czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL, zachowanie cenowe producentów w ChRL względem innych rynków oraz atrakcyjność rynku unijnego.

3.2.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (95) Stwierdzono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych dwóch chińskich producentów objętych próbą mieści się w przedziale [40 % do 60 %]. W przypadku dwóch producentów objętych próbą stwierdzono, że wolne moce produkcyjne mieszczą się w przedziale [40 000 do 50 000 ton]. Odpowiada to [30 % do 50 %] konsumpcji w Unii. Ponadto stwierdzono, że planowano zapewnić dalsze moce produkcyjne.
- (96) Wnioskodawca oszacował, że całkowite moce produkcyjne wszystkich producentów w ChRL wynoszą ponad 1 mln ton. Na podstawie wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych dwóch producentów objętych próbą oszacowano, że całkowite wolne moce produkcyjne w ChRL wynosiły w przybliżeniu 500 000 ton, tj. ponad czterokrotnie więcej niż konsumpcja w Unii. Nawet jeżeli wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych innych producentów eksportujących byłyby wyższe niż wskaźniki producentów objętych próbą, całkowite chińskie wolne moce produkcyjne nadal byłyby znaczne i odpowiadałyby wartości wyższej niż całkowita konsumpcja w Unii.
- (97) Wnioskodawca oszacował w oparciu o chińską produkcję krajową oraz chiński przywóz i wywóz, że całkowite spożycie krajowe w ChRL wynosi 310 000 ton. Jako że wolne moce produkcyjne odpowiadały ponad 150 % szacowanej konsumpcji krajowej w Chinach, uznano, że nie jest prawdopodobne, aby konsumpcja krajowa w ChRL mogła wzrosnąć o 150 % i wchłonąć znaczne wolne moce produkcyjne.
- (98) Stwierdzono w związku z tym, że brak jest bardzo znacznych wolnych mocy produkcyjnych, które – co najmniej częściowo – mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.

3.2.2. Zachowanie cenowe ChRL wobec innych rynków

- (99) Środki antydumpingowe wobec przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL obowiązywały w Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej (Białoruś, Kazachstan i Rosja) i na Ukrainie. Te środki wskazywały na istnienie dumpingu dokonywanego przez przemysł chiński jako całość na innych rynkach w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (100) Ponadto uznano, że wywóz chiński do wszystkich państw trzecich był prowadzony po niższych cenach niż wywóz do Unii. Na podstawie chińskich statystyk dotyczących wywozu średnie chińskie ceny eksportowe do państw trzecich były o 23 % niższe niż ceny eksportowe do Unii.
- (101) Komisja doszła do wniosku, że w przypadku uchylecia obecnie obowiązujących środków chińscy producenci eksportujący prawdopodobnie przekierowaliby wywóz na rynek unijny i zastosowaliby ceny dumpingowe.

3.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (102) Wielkość rynku unijnego wynosi ponad 100 000 ton i szacuje się, że jest to drugi pod względem wielkości rynek na świecie po ChRL i jest również większy niż rynek USA. Już ze względu na samą wielkość rynek unijny był zatem atrakcyjnym rynkiem dla eksporterów chińskich.
- (103) Po drugie stwierdzono, że średnie chińskie ceny eksportowe do Unii były znacznie wyższe niż średnie chińskie ceny eksportowe na inne rynki, co jest kolejnym dowodem potwierdzającym atrakcyjność rynku unijnego. Jak przedstawiono w motywie 100, chińskie ceny eksportowe do państw trzecich były o 23 % niższe niż ceny eksportowe do Unii.
- (104) Po trzecie obowiązujące środki antydumpingowe na innych rynkach, takich jak Rosja i Ukraina, ograniczyły możliwość dostępu innych rynków dla wywozu chińskiego. W związku z tym prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków chiński wywóz zostałby ponownie skierowany na rynek unijny i uzyskałby udział w rynku zbliżony do udziału w okresie przed wprowadzeniem środków, wynoszącego 18 %.
- (105) Komisja stwierdziła zatem, że jeśli środki zostałyby zniesione, rynek unijny byłby prawdopodobnie bardzo atrakcyjnym rynkiem docelowym dla wywozu chińskiego.

3.3. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (106) W ramach dochodzenia wykazano, że chiński przywóz nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wykazano również, że wolne moce produkcyjne w ChRL były bardzo wysokie w porównaniu z konsumpcją unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków te wolne moce prawdopodobnie zostaną – co najmniej częściowo – skierowane na rynek unijny.
- (107) Ponadto na innych rynkach obowiązywały środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL, a chińskie ceny eksportowe na inne rynki unijne były niższe niż ceny wywozu do Unii. Takie zachowanie cenowe chińskich eksporterów na rynkach państw trzecich wskazuje na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (108) Ponadto atrakcyjność rynku unijnego pod względem wielkości i cen oraz fakt, że inne rynki pozostają zamknięte z powodu środków antydumpingowych, wskazują, że istnieje prawdopodobieństwo, iż chiński wywóz zostanie skierowany na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.
- (109) Ze względu na powyższe Komisja stwierdziła, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że uchylenie środków antydumpingowych doprowadziłoby do znacznego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL do Unii.

4. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (110) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez 23 znanych producentów w Unii, przy czym niektórzy z nich byli ze sobą powiązani. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (111) Na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę ustalono, że całkowita unijna produkcja w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiła około 117 000 ton.
- (112) Przedsiębiorstwa objęte próbą w trakcie dochodzenia reprezentują 54 % produkcji unijnej i 55 % sprzedaży w Unii. Dane uzyskane dzięki tej próbie są uznawane za reprezentatywne w odniesieniu do sytuacji w przemyśle unijnym.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (113) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez wnioskodawcę); oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich ustalonej w oparciu o bazę danych Eurostatu. Ta baza danych dostarczyła najbardziej dokładnych danych, gdyż oprócz przywozu w ramach systemu zwykłego uwzględniła również przywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego.
- (114) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)

	2013	2014	2015	ODP
Całkowita konsumpcja w Unii	108 152	116 718	111 324	104 677
<i>Indeks (2013 = 100)</i>	100	108	103	97

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, dane wnioskodawcy i baza danych Eurostat.

- (115) Mimo iż konsumpcja w Unii wzrosła o 8 % w 2014 r., między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym zmniejszyła się o 11 %. Ten spadek wynikał głównie z ograniczenia inwestycji w przemyśle naftowym i gazowym, będącym jednym z głównych użytkowników produktu objętego postępowaniem.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (116) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie informacji z bazy danych Eurostatu (na poziomie 10 cyfr). Z zestawienia państw pochodzenia przywozu w bazie danych Eurostatu jednak jasno wynikało, że niektóre z podanych państw nie były producentami SSSPT. Przywóz z tych państw został zatem wyłączony na potrzeby niniejszego dochodzenia, ponieważ oczywiste jest, że nie ma on związku z produktem objętym postępowaniem. Zainteresowanym stronom udostępniono do wglądu istotne informacje w aktach sprawy. Dane dotyczące ChRL, Indii, Ukrainy i innych państw produkujących SSSPT nie wymagały korekty.
- (117) Udział w rynku przywozu również określono na podstawie skorygowanych danych Eurostatu.
- (118) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2013	2014	2015	ODP
Wielkość przywozu z ChRL ogółem (w tonach)	2 437	1 804	1 951	2 317
<i>Indeks (2013 = 100)</i>	100	74	80	95
Udział w rynku (%)	2,3	1,5	1,8	2,2
Wielkość przywozu z ChRL z wyłączeniem procedury uszlachetniania czynnego	1 173	1 120	1 014	820

	2013	2014	2015	ODP
<i>Indeks (2013 = 100)</i>	100	95	86	70
Udział w rynku (%)	1,1	1	0,9	0,8

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, dane wnioskodawcy i baza danych Eurostat.

- (119) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL kształtowała się na niskim poziomie. W okresie badanym całkowity przywóz z ChRL stanowił około 2 % udziału w rynku. Bez uwzględnienia uszlachetniania czynnego odpowiadał on udziałowi w rynku na poziomie około 1 %. Towary przywiezione w ramach procedury uszlachetniania czynnego zostały ponownie wywiezione w postaci wyrobów gotowych, takich jak wymienniki ciepła.
- (120) Przywóz utrzymuje się na tak niskim poziomie od 2011 r., tj. od momentu wprowadzenia pierwotnych środków, można zatem założyć, że jest to skutkiem obowiązujących środków antydumpingowych.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (121) Na wstępie Komisja zauważa, że średnie ceny produktu objętego postępowaniem nie mogą być reprezentatywne według rodzaju produktu ze względu na ich szeroki zasięg i znaczną różnicę cenową między nimi. Niemniej jednak zostały one przedstawione poniżej.

Tabela 3

Średnie ceny importowe z ChRL

	2013	2014	2015	ODP
Średnia cena przywozu z ChRL (EUR/tona)	5 288	6 911	6 604	4 615
Wskaźnik	100	131	125	87
System zwykły (EUR/tona)	5 711	6 146	6 442	5 420
Wskaźnik	100	108	113	95
Procedura uszlachetniania czynnego (EUR/tona)	4 895	8 162	6 780	4 174
Wskaźnik	100	167	138	85

Źródło: Baza danych TARIC.

- (122) Średnie ceny z ChRL w okresie badanym spadły o 13 %.
- (123) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współpracujący producenci eksportujący odpowiadali za 56 % łącznego wywozu z Chin i posiadali około 1 % udziału w rynku.
- (124) Komisja oszacowała podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez trzech objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz odnośnych średnich ważonych cen CIF na granicy Unii w odniesieniu do przywozu poszczególnych rodzajów produktu dokonywanego przez objętych próbą producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie. Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (125) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że porównanie cen może być zakłócone, ponieważ sprzedaż unijna obejmowała wysokiej jakości produkty do zastosowań jądrowych i wojskowych, które zostały porównane ze zwykłymi produktami chińskimi. Skrytykował on strukturę rodzaju produktu, twierdząc, iż nie obrazowała ona należycie tych różnic. System rodzajów produktów zapewnia jednak, aby te szczególne rodzaje produktów wytwarzane przez przemysł unijny nie były porównywane z rodzajami produktów przywożonych przez chińskich producentów eksportujących. Wynika to z tego, że szczególne produkty wytwarzane przez przemysł unijny są opatrzone innym kodem gatunku stali.
- (126) Na podstawie wyżej opisanej metody przywóz podcinał ceny przemysłu unijnego średnio o 44 %. Nawet jeżeli doda się cła antydumpingowe (nie dotyczy to przywozu w ramach procedury uszlachetniania czynnego), średnia cena przywozu chińskiego podcinała ceny przemysłu unijnego o 32 %.
- (127) Jeden z chińskich producentów eksportujących twierdził, iż jedna z jego transakcji sprzedaży została niesłusznie zakwalifikowana jako transakcja uszlachetniania czynnego, podczas gdy taką transakcją nie była. Jako że przedmiotowa transakcja (jedna z ponad 100 transakcji ogółem) dotyczyła mniej niż 3 % jego wielkości sprzedaży do Unii, nie wywarła ona znaczącego wpływu na marginesy, o których mowa w motywie 126.

4.3.3. Przywóz z państw trzecich

- (128) W poniższej tabeli przedstawiono, jak kształtował się przywóz do Unii z pozostałych państw trzecich podczas okresu badanego pod względem wielkości i udziału w rynku, a także średniej ceny przywożonych towarów. Uwaga dotycząca przydatności średnich cen wyrażona w motywie 121 ma zastosowanie również w tym przypadku.

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2013	2014	2015	ODP
Indie	Wielkość w tonach	13 531	17 230	18 911	19 845
	Wskaźnik	100	127	140	147
	Udział w rynku (%)	12,5	14,8	17,0	19,0
	Średnia cena (EUR/tona)	5 315	4 790	5 217	4 519
	Wskaźnik	100	90	98	85
Ukraina	Wielkość w tonach	10 170	12 535	12 201	11 870
	Wskaźnik	100	123	120	117
	Udział w rynku (%)	9,4	10,7	11,0	11,3
	Średnia cena (EUR/tona)	7 276	6 984	6 706	6 069
	Wskaźnik	100	96	92	83
Republika Korei	Wielkość w tonach	3 731	3 526	3 481	3 166
	Wskaźnik	100	95	93	85
	Udział w rynku (%)	3,4	3	3,1	3

Państwo		2013	2014	2015	ODP
	Średnia cena (EUR/tona)	6 614	6 124	6 537	6 599
	Wskaźnik	100	93	99	100
Stany Zjednoczone	Wielkość w tonach	3 062	4 647	3 280	3 113
	Wskaźnik	100	152	107	102
	Udział w rynku (%)	2,8	4	2,9	3
	Średnia cena (EUR/tona)	15 442	12 181	14 801	15 503
	Wskaźnik	100	79	96	100
Japonia	Wielkość w tonach	3 605	4 980	4 602	3 052
	Wskaźnik	100	138	128	85
	Udział w rynku (%)	3,3	4,3	4,1	2,9
	Średnia cena (EUR/tona)	7 762	5 477	6 359	8 021
	Wskaźnik	100	71	82	103
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość w tonach	7 267	10 257	8 740	4 019
	Wskaźnik	100	141	120	55
	Udział w rynku (%)	6,7	8,8	7,9	3,8
	Średnia cena (EUR/tona)	6 614	6 124	6 537	6 599
	Wskaźnik	100	93	99	100
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wykluczeniem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość w tonach	41 366	53 175	51 215	45 065
	Wskaźnik	100	129	124	109
	Udział w rynku (%)	38,2	45,6	46,0	43,1
	Średnia cena (EUR/tona)	7 434	6 616	6 570	6 454
	Wskaźnik	100	89	88	87

Źródło: Baza danych TARIC.

- (129) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku przywozu z państw trzecich innych niż państwo, którego dotyczy postępowanie, wynosił 43,1 % całkowitej konsumpcji w Unii. Największy udział w rynku posiada przywóz z Indii (19 % całkowitej konsumpcji w Unii). Ponadto znaczny przywóz w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym pochodził z Ukrainy (11,3 % udziału w rynku).

- (130) Średnie ceny tego przywozu do Unii były stosunkowo niskie w porównaniu ze średnimi cenami przemysłu Unii. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przywóz z Indii charakteryzował się szczególnie niską średnią ceną sprzedaży na jednostkę, wynoszącą 4 519 EUR za tonę.
- (131) Dwóch chińskich producentów eksportujących wysunęło argument, iż średnie ceny importowe producentów indyjskich były niższe niż chińskie ceny importowe. Jak wyjaśniono w motywie 121, średnie ceny nie muszą koniecznie stanowić sprawiedliwej lub istotnej podstawy porównania cen. Analiza Komisji dotycząca podjęcia cenowego przez przywóz chiński (zob. motyw 126) została przeprowadzona z rozróżnieniem na rodzaje produktu. Brak było danych dotyczących rozróżnienia na rodzaje produktu w przypadku dochodzenia w sprawie przywozu indyjskiego do Unii.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (132) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (133) W celu przeanalizowania szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez ESTA. Dane dotyczą wszystkich znanych producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały zweryfikowane. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (134) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (135) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (136) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2013	2014	2015	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	146 346	164 008	132 541	117 034
Wskaźnik	100	112	91	80
Moce produkcyjne (w tonach)	242 821	249 029	247 420	248 575
Wskaźnik	100	103	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	60	66	54	47
Wskaźnik	100	109	89	78

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez ESTA obejmującą wszystkich producentów unijnych.

- (137) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 20 %, przy czym największy spadek odnotowano w 2015 r.
- (138) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zdolność produkcyjna nieco się zwiększyła, a w okresie badanym wzrost ten wyniósł 2 %. Wynikało to z inwestycji w zakład produkcyjny i wyposażenie, co doprowadziło do niewielkiej poprawy wydajności.
- (139) W okresie badanym odnotowano spadek wykorzystania mocy produkcyjnych. Spadek o 22 % wykorzystania mocy produkcyjnych odzwierciedla spadek wielkości produkcji w okresie badanym.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (140) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2013	2014	2015	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	64 349	61 739	58 157	57 295
Wskaźnik	100	96	90	89
Udział w rynku (%)	59,5	52,9	52,2	54,7
Wskaźnik	100	89	88	92
Wielkość wywozu (w tonach)	63 641	78 164	53 884	49 691
Wskaźnik	100	123	85	78

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez ESTA obejmującą wszystkich producentów unijnych.

- (141) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość sprzedaży na rynku unijnym spadła o 57 295 ton, co stanowi spadek o 11 % w okresie badanym. W tym samym okresie udział w rynku przemysłu Unii spadł o 8 %, natomiast wielkość wywozu przemysłu Unii spadła o 22 %.

4.4.2.3. Wzrost

- (142) Jak wynika z tabeli 6 powyżej, w okresie badanym przemysł Unii nie zanotował wzrostu, a wręcz zaczął się kurczyć pod względem udziału w rynku.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (143) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2013	2014	2015	ODP
Liczba pracowników	4 825	4 859	4 451	4 462
Wskaźnik	100	101	92	92
Wydajność (tony/pracownik)	30	34	30	26
Wskaźnik	100	111	98	86

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez ESTA obejmującą wszystkich producentów unijnych.

- (144) W okresie badanym liczba pracowników zmniejszyła się o 8 %. Wydajność siły roboczej producentów unijnych mierzona jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną rocznie spadła w okresie badanym o 14 %.

4.4.2.5. Zapasy

- (145) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zapasy

	2013	2014	2015	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	8 065	8 906	8 294	6 470
Wskaźnik	100	110	103	80
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5,5	5,4	6,3	5,5
Wskaźnik	100	99	114	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez ESTA obejmującą wszystkich producentów unijnych.

- (146) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 20 % w porównaniu z 2013 r. W okresie tym, w porównaniu z poziomem produkcji, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego utrzymywał się na stabilnym poziomie.

4.4.2.6. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (147) Dumping występował nadal w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tak jak wyjaśniono w sekcji 3 powyżej. Znaczny dumping prowadzony przez producentów chińskich wywarł negatywny wpływ na wyniki przemysłu Unii, gdyż ceny dumpingowe poważnie podcięły ceny sprzedaży przemysłu Unii.
- (148) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL po cenach dumpingowych była jednak znacznie niższa niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Na tej podstawie można stwierdzić, iż wpływ wielkości marginesu dumpingu na przemysł Unii był również mniejszy.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (149) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży w Unii

	2013	2014	2015	ODP
Średnie ceny sprzedaży do niepowiązanych stron (EUR/tona)	9 601	9 013	9 256	8 668
Wskaźnik	100	94	96	90
Jednostkowe koszty produkcji (EUR/tona)	9 065	8 155	9 106	8 425
Wskaźnik	100	90	100	93

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (150) W okresie badanym ceny sprzedaży w Unii spadły o 10 %. Jednostkowy koszt produkcji spadł o 7 %, ponieważ obniżyły się ceny surowców, w szczególności niklu. Wzrost kosztów jednostkowych w 2015 r. można wytłumaczyć spadkiem wielkości produkcji i sprzedaży w tym roku (tabele 5 i 6 powyżej).
- (151) Należy dodać, iż średnie ceny i średnie koszty jednostkowe podane powyżej uwzględniają szereg wysokiej jakości produktów sprzedawanych do pewnych branż, które nie konkurują z przywozem chińskim. Tych produktów nie wykorzystano zatem do porównania cen między przywozem a sprzedażą unijną przemysłu Unii (zob. motyw 124).

4.4.3.2. Koszty pracy

- (152) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2013	2014	2015	ODP
Średnie wynagrodzenie na pracownika (w EUR)	63 156	64 353	64 117	61 394
Wskaźnik	100	102	102	97

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (153) W okresie badanym średnie koszty pracy na pracownika wykazywały stosunkowo stabilną tendencję. Między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym średnie koszty pracy na pracownika spadły o 3 %.

4.4.3.3. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (154) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji.
- (155) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2013	2014	2015	ODP
Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	5,6	6,8	0,8	0,3
Wskaźnik	100	123	14	5
Przepływy pieniężne (w EUR) (indeks 2013 = 100)	100	73	60	38
Inwestycje (w EUR) (indeks 2013 = 100)	100	76	99	102
Zwrot z inwestycji (%)	35,9	35,6	6,8	3,0
Wskaźnik	100	99	19	8

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (156) W okresie badanym zyski przemysłu Unii zmniejszyły się. W 2014 r. przemysł odnotował 23 % wzrost w stosunku do 2013 r. W latach 2014 – 2015 zysk zmniejszył się o 88 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł ledwo utrzymał próg rentowności, gdyż zysk nadal spadał, osiągając poziom 0,3 %.
- (157) Przepływy środków pieniężnych netto i zwrot z inwestycji wykazywały podobną tendencję jak rentowność.
- (158) W okresie badanym inwestycje przedsiębiorstw objętych próbą utrzymywały się na stabilnym poziomie. Głównym celem inwestycji była poprawa wydajności istniejących linii produkcyjnych oraz poprawa w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa oraz ochrony środowiska.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (159) Na początku okresu badanego niektóre wskaźniki gospodarcze przemysłu Unii świadczyły o korzystnej sytuacji, wykazując silne oznaki poprawy po poniesionej szkodzie, ustalonej w trakcie pierwotnego dochodzenia. W szczególności w latach 2013 – 2014 przemysł Unii osiągnął zysk na poziomie powyżej swojego zysku docelowego. Przemysł Unii był również w stanie znacznie poprawić poziom swojej produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych oraz wielkości sprzedaży eksportowej.
- (160) Od 2015 r. większość wskaźników gospodarczych jednak wyraźnie się pogorszyła. W szczególności przemysł Unii ucierpiał na skutek gwałtownego spadku poziomu rentowności (do 0,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym) oraz znacznego ograniczenia poziomu produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych, jak również jednostkowych cen sprzedaży i zatrudnienia. Ogólnie w okresie badanym tendencje w przypadku niemal wszystkich wskaźników gospodarczych pogorszyły się.
- (161) Negatywne tendencje można wytłumaczyć skumulowanym wpływem kilku czynników, które – oddziałując łącznie – doprowadziły do dalszego pogorszenia stanu przemysłu Unii, nadal znajdującego się w niestabilnej sytuacji charakteryzującej się: dalszą obecnością przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, chociaż w ograniczonych ilościach w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem, na poziomie powodującym znaczne podcięcie cen producentów unijnych; znacznym spadkiem inwestycji w przemyśle naftowym i gazowym na świecie, stanowiącym największy rynek zbytu produktu objętego postępowaniem; oraz wzrostem przywozu po niskich cenach z państw trzecich (szczególnie z Indii, lecz również z Ukrainy), co wywarło silną presję na przemysł Unii w postaci obniżenia cen i wielkości sprzedaży.
- (162) Po ujawnieniu ustaleń dwóch chińskich producentów eksportujących twierdziło, że należało przedstawić więcej informacji na temat trzech czynników przyczynowo-skutkowych wspomnianych w motywie 161. Czynniki te zostały jednak należycie wyjaśnione i żadna z zainteresowanych stron nie zasugerowała, że jakiegokolwiek inne czynniki odgrywały znaczącą rolę. W związku z tym Komisja uznała, że jej analiza była zadowalająca pod względem kompletności.
- (163) Stwierdzenie, że przywóz z Chin miał istotny wpływ na stan przemysłu Unii, zgodnie z wymogiem art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, wynika ze znaczącego poziomu podcięcia cenowego, jak określono w sekcji 4.3.2. Argument wysunięty przez jednego producenta eksportującego po ujawnieniu ustaleń, zgodnie z którym udział przywozu chińskiego w rynku osiągnął tylko 1 %, jest niesłuszny, jako że przy określaniu chińskiego udziału w rynku należy również uwzględnić sprzedaż w Unii w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Wynika to z faktu, że przywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego stanowi część konsumpcji produktu objętego przeglądem i konkuruje ze sprzedażą innych produktów na rynku unijnym, w tym produktów wytwarzanych przez przemysł Unii. W motywie 115 dodatkowo wyjaśniono, że w okresie badanym nastąpił spadek konsumpcji w wysokości 3 %, który, od 2015 r. był głównie spowodowany spadkiem inwestycji w przemysł naftowy i gazowy będący najważniejszym użytkownikiem produktu objętego postępowaniem. Słaby popyt tego sektora użytkowników w późniejszej części okresu badanego został potwierdzony przez ESTA w niezakwestionowanym przedstawieniu informacji, udostępnionym wszystkim zainteresowanym stronom. W związku z tym czynnik ten, powodujący spadek popytu, miał również wpływ na stan przemysłu Unii w późniejszej części okresu badanego. Ponadto wzrost przywozu z Indii i innych państw trzecich został szeroko omówiony w rozdziale 4.3.3, a w tabeli 4 przedstawiono szczegółowe informacje dotyczące skali wzrostu, kształtowania się cen i wzrostu udziału w rynku. Choć średnie ceny przywozu z Indii wskazują, że przywóz ten prowadzi do podcięcia cen przemysłu Unii, nie można tego stwierdzić z całą pewnością, gdyż do wiarygodnego porównania cen należy wykorzystać dokładniejsze dane, a ponadto należy uwzględnić istotne przyszłe zmiany (zob. motywy 176–180). W każdym razie Komisja zauważa, że w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie ma wymogu przeprowadzenia oddzielnej analizy związku przyczynowego jako warunku przedłużenia obowiązywania ceł w przypadku prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i kontynuacji szkody, które ustalono w niniejszym rozporządzeniu. Na podstawie tych elementów nie można

stwierdzić, że przywóz z Indii lub innych państw trzecich jest jedynym czynnikiem powodującym szkodę przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Istnienie i znaczenie tych trzech czynników wynika z oceny informacji w aktach sprawy, które były dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron. Argument, że nieadekwatnie ujawniono związek przyczynowy, zostaje zatem odrzucony.

- (164) Komisja stwierdziła zatem, że przemysł Unii odniósł korzyści z pierwotnych środków, gdyż wykazał pewną poprawę w okresie badanym (w szczególności w latach 2013 – 2014) w porównaniu z sytuacją ustaloną w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (2010 r.). Sytuacja przemysłu Unii poprawia się jednak w wolnym tempie i nadal jest niestabilna i podatna na zagrożenia ze względu na wyżej wymienione czynniki. W związku z tym uznaje się, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI SZKODY W PRZYPADKU UCHYLENIA ŚRODKÓW

- (165) W wyniku dochodzenia stwierdzono w motywie 164, że przemysł Unii poniósł szkodę. W związku z tym Komisja oceniła, czy istniałoby prawdopodobieństwo kontynuacji szkody spowodowanej przez przywóz towarów z Chin po cenach dumpingowych w przypadku wygaśnięcia środków wobec ChRL, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (166) W tym względzie Komisja przeanalizowała następujące elementy: wolne moce produkcyjne w ChRL, atrakcyjność rynku Unii, prawdopodobny poziom cen przywozu z Chin w przypadku braku środków antydumpingowych oraz ich wpływ na przemysł Unii.

5.1. Wolne moce produkcyjne w ChRL i atrakcyjność rynku Unii

- (167) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym chiński przywóz na rynek Unii był dokonywany po cenach dumpingowych, co spowodowało znaczne podcięcie cen producentów unijnych. W związku z tym Komisja stwierdziła (w motywie 109 powyżej), że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.
- (168) W motywach 95–98 Komisja potwierdziła istnienie znacznych wolnych mocy produkcyjnych w ChRL, które według szacunków przekraczają ponad czterokrotnie całkowitą konsumpcję na rynku unijnym. W tym kontekście w dochodzeniu potwierdzono również (zob. motyw 102), że unijny rynek SSSPT jest – z wyłączeniem ChRL – największym rynkiem na świecie pod względem poziomu konsumpcji.
- (169) Ponadto w dochodzeniu wykryto, że chińscy producenci eksportujący dokonywali również wywozu po cenach dumpingowych na inne rynki. W wyniku tego w kilku krajach wprowadzono środki antydumpingowe wobec chińskich producentów eksportujących, co z kolei ograniczyło rynki dostępne dla wywozu chińskiego.
- (170) W związku z tym Komisja doszła do wniosku, że w przypadku wygaśnięcia środków co najmniej część znacznych wolnych mocy produkcyjnych w ChRL prawdopodobnie zostałaby skierowana na rynek Unii.

5.2. Skutki przewidywanej wielkości przywozu oraz wpływ na ceny w przypadku uchylenia środków

- (171) Na podstawie elementów opisanych w sekcji 5.1 w dochodzeniu potwierdzono, że w sytuacji braku środków antydumpingowych chińscy producenci eksportujący posiadaliby silną zachętę do znacznego zwiększenia wielkości przywozu na rynek Unii. Komisja stwierdziła również, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków (motywy 106–109 powyżej).
- (172) Aby orientacyjnie określić poziom cen przywozu chińskiego w sytuacji braku środków, Komisja przeprowadziła ocenę następujących elementów: (i) porównanie cen przywozu z Chin do Unii bez cła antydumpingowego (tj. przywozu dokonywanego w ramach procedury uszlachetniania czynnego) oraz cen przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym; oraz (ii) zachowanie cenowe chińskich producentów eksportujących na rynkach państw trzecich (na których nie obowiązują środki antydumpingowe).

- (173) Z porównania cen wynika, iż ceny przywozu z Chin na rynek Unii, bez cła antidumpingowego, były średnio o 44 % niższe niż ceny przemysłu Unii. Ponadto analiza zachowania producentów chińskich w zakresie wywozu wykazała, że wywóz chiński na rynki innych państw trzecich był dokonywany na ogół po nieco niższych cenach niż wywóz do Unii. W związku z tym Komisja potwierdziła, że chińscy producenci eksportujący konsekwentnie stosowali na wszystkich rynkach tę samą strategię, polegającą na wywozie po bardzo niskich cenach.
- (174) Ze względu na powyższe elementy jest bardzo prawdopodobne, że przywóz towarów z Chin po cenach dumpingowych na rynek Unii byłby dokonywany na dużą skalę, po cenach prowadzących do znacznego podcięcia cen producentów unijnych. Miałoby to negatywne skutki dla przemysłu Unii, ponieważ te dodatkowe znaczne ilości przywozu obniżyłyby ceny sprzedaży, jakie może osiągnąć przemysł Unii, jak również ograniczyłyby wielkość sprzedaży przemysłu Unii oraz wykorzystanie jego mocy produkcyjnych, co z kolei zwiększyłoby koszty produkcji. Przewidywany wzrost przywozu po niskich cenach dumpingowych spowodowałby zatem dalsze silne pogorszenie wyników finansowych przemysłu Unii, w szczególności jego rentowności.
- (175) Jeden chiński producent eksportujący wyraził wątpliwości, czy chiński przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek Unii ponownie będzie dokonywany w dużych ilościach, zwiększając szkodę dla przemysłu Unii, gdyż obecnie na rynku Unii dostępne są duże ilości towarów przywożonych z Indii. W tym względzie strona argumentowała, że przywóz indyjski zastąpił przywóz chiński i że nie jest prawdopodobne, aby przywóz chiński odzyskał swoją wielkość sprzedaży, jako że ceny indyjskie są niezmiennie niższe niż ceny chińskie. Ceny chińskie na rynkach państw trzecich były tylko *nieco* niższe niż ceny chińskie w Unii, natomiast ceny indyjskie w Unii były *znacznie* niższe niż ceny chińskie w Unii.
- (176) W odpowiedzi na to stwierdzenie należy przedstawić kilka argumentów.
- (177) Po pierwsze dochodzenie jest – zgodnie z wymogami art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego – ograniczone do stwierdzenia, czy w przypadku wygaśnięcia cła istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody ze strony przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin po cenach powodujących szkodę. Fakt, że przywóz z Chin na rynek Unii jest obecnie dokonywany na o wiele mniejszą skalę niż przed wprowadzeniem środków, świadczy o tym, iż cła z powodzeniem doprowadziły do przywrócenia niezakłóconych warunków konkurencji między chińskimi eksporterami produktu objętego postępowaniem i przemysłem Unii. Podcięcie cen przywozu chińskiego przez przywóz indyjski nie podważa obowiązku Komisji do niewykraczania poza ramy niniejszego dochodzenia. Orzecznictwo Sądu faktycznie wskazuje na to, że z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wynika, iż w przypadku decyzji o wygaśnięciu środków Komisja musi jedynie potwierdzić stwierdzenie, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia lub kontynuacji szkody spowodowanej przez przywóz towarów z Chin po cenach dumpingowych (¹). Jak przedstawiono w motywie 183, na podstawie oceny przeprowadzonej w ramach niniejszego rozporządzenia udowodniono, że takie prawdopodobieństwo istnieje.
- (178) Po drugie należy pamiętać – jak przypominano w motywie 121 – że przy wykorzystywaniu średnich cen w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem należy zachować staranność, ponieważ istnieje szeroki przedział cen za tonę, a wszelkich możliwych porównań cen należy dokonywać z rozróżnieniem na rodzaje produktu. Przy ustalaniu prawdopodobieństwa kontynuacji szkody Komisja nie porównała jednak chińskich cen i wielkości sprzedaży z indyjskimi cenami i wielkościami, lecz z cenami i wielkością sprzedaży przemysłu Unii. Komisja istotnie nie twierdzi, że przywóz chiński zastąpiłby przywóz indyjski. Taka zmiana sama w sobie nie zwiększyłaby szkody dla przemysłu Unii. Ze względu jednak na szeroki margines podcięcia ustalony w odniesieniu do przywozu z Chin (zob. motyw 173) oraz dostępne znaczące wolne moce produkcyjne uważa się, że w przypadku wygaśnięcia środków przywóz chiński znacznie się zwiększy i spowoduje dalszą szkodę dla przemysłu Unii. Taki przywóz wywarłby zatem niezwykle szkodliwy wpływ na wielkość sprzedaży i rentowność przemysłu Unii.
- (179) Po trzecie, jeśli chodzi o porównanie chińskich cen importowych i indyjskich cen importowych, z analizy danych objętych próbą chińskich producentów eksportujących jednoznacznie wynika, że przywóz w okresie badanym obejmował produkty specjalistyczne (takie jak rury precyzyjne) lub miał związek z przywozem dokonywanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Oczywiście jest, że w przypadku wygaśnięcia środków możliwy

(¹) Wyrok z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie VTZ i inni przeciwko Radzie, T-432/12, ECLI: EU:T:2015:248, pkt 74.

byłby przywóz znacznie większego asortymentu produktów i zwiększyłby się przywóz bardziej standardowych rodzajów produktów (wytworzanych w największej ilości przez przemysł Unii). Przywóz z Chin prawdopodobnie będzie wzrastał, niezależnie od istnienia konkurencji indyjskiej.

- (180) Ten sam chiński producent eksportujący wykorzystał również dane dotyczące średnich cen przywozu z Indii do Unii, aby wyjaśnić, dlaczego chińskie ceny wywozu na rynki państw trzecich nie potwierdzałyby ustalenia dotyczącego prawdopodobieństwa kontynuacji szkody. Co więcej, wykorzystanie średnich cen oznacza, że Komisja nie może zaakceptować tej analizy. Wykorzystanie przez Komisję danych dotyczących wywozu chińskiego do państw trzecich było oparte na wiarygodnych porównaniach z rozróżnieniem na rodzaje produktu.
- (181) Chiński eksporter odniósł się do sprawy dotyczącej obejścia środków przez Indie, wspomnianej w motywie 7. Ten argument nie może być przyjęty, ponieważ wiarygodne wnioski z porównania cen można wyciągnąć jedynie wówczas, gdy są one dokonywane z rozróżnieniem na rodzaje produktu. Odniesienia do średnich cen importowych, nawet jeśli ceny te są niskie, nie są istotne w kontekście niniejszego przeglądu w przypadku wygaśnięcia.
- (182) Ze wszystkich powyższych powodów Komisja odrzuca zatem argument, że nie wyjaśniła wystarczająco kwestii kontynuacji szkody.

5.3. Wniosek w sprawie prawdopodobnej kontynuacji szkody

- (183) Wobec powyższego Komisja stwierdziła, że uchylenie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu towarów z Chin po cenach dumpingowych, podcinających ceny przemysłu Unii, a tym samym w dalszym stopniu zwiększających szkodę, jaką ponosi przemysł Unii. W wyniku tego rentowność przemysłu Unii byłaby poważnie zagrożona.

6. INTERES UNII

- (184) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych wobec ChRL nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów, hurtowników i użytkowników. Ich analiza umożliwia ocenę wszelkiego nadmiernie negatywnego wpływu obowiązujących środków antydumpingowych na strony, których dotyczy postępowanie.
- (185) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (186) Na tej podstawie zbadano, czy istniały przekonujące powody, aby stwierdzić, że utrzymanie obecnie obowiązujących środków nie leży w interesie Unii.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (187) Chociaż obowiązujące środki antydumpingowe zapobiegły w dużej mierze przywózowi na rynek unijny po cenach dumpingowych, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal niestabilna, co potwierdzają negatywne tendencje wykazywane przez niektóre wskaźniki szkody.
- (188) W przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków możliwy napływ znacznych ilości towarów przywożonych po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, prawdopodobnie spowodowałby wystąpienie dalszej szkody dla przemysłu unijnego. Prawdopodobnie przyczyniłby się między innymi do utraty udziałów w rynku, spadku cen sprzedaży, spadku wykorzystania mocy produkcyjnych i poważnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu unijnego.
- (189) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że utrzymanie środków antydumpingowych względem przywozu z ChRL leży w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (190) W dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie środków miało poważny negatywny wpływ na importerów i użytkowników w Unii. Sześciu importerów (z których czterech było również użytkownikami produktu objętego postępowaniem) współpracowało w niniejszym dochodzeniu, przysyłając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a tylko jeden z nich zgłosił swój sprzeciw wobec środków.
- (191) W wyniku dochodzenia wykazano, że większość przywozu odbywała się w ramach procedury uszlachetniania czynnego (w przypadku której nie są pobierane cła antydumpingowe). Ponadto importerzy ci często posiadali znaczące segmenty branżowe, które nie obejmowały produktu objętego postępowaniem. Importerzy ci wyjaśnili również, że posiadają wiele innych źródeł dostaw produktu objętego postępowaniem. Dodatkowo badanie kosztów ponoszonych przez użytkowników wykazało, że produkt objęty postępowaniem generował mniej niż 10 % (średnio) całkowitego kosztu produkcji wyrobu gotowego.
- (192) Na podstawie motywu powyżej potwierdzono, że importerzy i użytkownicy nie odczuli zbytnio skutków wprowadzenia środków, Komisja stwierdziła zatem, że kontynuacja środków nie miałaby istotnie negatywnego wpływu na importerów i użytkowników z Unii.
- (193) Jedna z zainteresowanych stron zmieniła źródło zaopatrzenia w znaczną część produktu z chińskich na indyjskich producentów eksportujących i utrzymywała, że przemysł Unii nie odniósł korzyści ze środków. Jak wyjaśniono w sekcji 4.5, z analizy całościowej sytuacji przemysłu Unii wynika, że jest on w stanie odnosić korzyści ze środków, jeżeli brak jest znacznych ilości przywozu z ChRL.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (194) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów dotyczących interesu Unii, które przemawiałyby przeciwko utrzymaniu obowiązujących środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (195) Z wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i szkody wynika, że – zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego – należy utrzymać środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1331/2011.
- (196) W świetle niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹⁾ właściwe jest ustalenie wysokości odsetek za zwłokę należnych w przypadku zwrotu cel ostatecznych, ponieważ obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych nie określają wysokości takich odsetek, a stosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji między przedsiębiorstwami w zależności od państwa członkowskiego, w którym dokonywana byłaby odprawa celna.
- (197) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej (innych niż z zamocowanymi łącznikami, odpowiednie do przesyłania gazów lub cieczy, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych), obecnie objętych kodami CN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00 (kody TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 i 7304 90 00 91), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Wyrok w sprawie Wortmann, C-365/15, ECLI:EU:C:2017:19, pkt 35–39.

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo/przedsiębiorstwa	Stawka ostatecznego cła antidumpingowego	Dodatkowy kod TARIC
Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd, Haiyu	71,9 %	B120
Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd, Situan	48,3 %	B118
Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd, Yongzhong	48,6 %	B119
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	56,9 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	71,9 %	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek za zwłokę, obowiązuje stopa procentowa, którą Europejski Bank Centralny stosuje w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o jeden punkt procentowy.

4. W przypadku gdy jakikolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że: a) nie wywoził do Unii produktu opisanego w ust. 1 w okresie między dniem 1 lipca 2009 r. a dniem 30 czerwca 2010 r. (okres objęty pierwotnym dochodzeniem), b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem w Chińskiej Republice Ludowej, podlegającym środkom antidumpingowym wprowadzonym niniejszym rozporządzeniem, c) rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii lub stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego dotyczącego wywozu do Unii znacznej ilości wspomnianego produktu po upływie okresu objętego pierwotnym dochodzeniem, Komisja może dokonać zmiany załącznika I przez dodanie nowego producenta eksportującego do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą w pierwotnym dochodzeniu i w związku z tym podlegających średniej ważonej stawce celnej nieprzekraczającej 56,9 %.

5. Stosowanie indywidualnych stawek cła antidumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że ilość [...] przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W razie braku takiej faktury stosuje się stawkę celną mającą zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY Z ChRL NIEOBJĘCI PRÓBĄ W PIERWOTNYM DOCHODZENIU

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Baofeng Steel Group, Co. Ltd., Lishui,	B 236
Changzhou City Lianyi Special Stainless Steel Tube, Co. Ltd., Changzhou,	B 237
Huadi Steel Group, Co. Ltd., Wenzhou,	B 238
Huzhou Fengtai Stainless Steel Pipes, Co. Ltd., Huzhou,	B 239
Huzhou Gaolin Stainless Steel Tube Manufacture, Co. Ltd., Huzhou,	B 240
Huzhou Zhongli Stainless Steel Pipe, Co. Ltd., Huzhou,	B 241
Jiangsu Wujin Stainless Steel Pipe Group, Co. Ltd., Pekin,	B 242
Jiangyin Huachang Stainless Steel Pipe, Co. Ltd., Jiangyin,	B 243
Lixue Group, Co. Ltd., Ruian,	B 244
Shanghai Crystal Palace Pipe, Co. Ltd., Szanghaj,	B 245
Shanghai Baoluo Stainless Steel Tube, Co. Ltd., Szanghaj,	B 246
Shanghai Shangshang Stainless Steel Pipe, Co. Ltd., Szanghaj,	B 247
Shanghai Tianbao Stainless Steel, Co. Ltd., Szanghaj,	B 248
Shanghai Tianyang Steel Tube, Co. Ltd., Szanghaj,	B 249
Wenzhou Xindeda Stainless Steel Material, Co. Ltd., Wenzhou,	B 250
Wenzhou Baorui Steel, Co. Ltd., Wenzhou,	B 251
Zhejiang Conform Stainless Steel Tube, Co. Ltd., Jixing,	B 252
Zhejiang Easter Steel Pipe, Co. Ltd., Jiaying,	B 253
Zhejiang Five – Star Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd., Wenzhou,	B 254
Zhejiang Guobang Steel, Co. Ltd., Lishui,	B 255
Zhejiang Hengyuan Steel, Co. Ltd., Lishui,	B 256
Zhejiang Jiashang Stainless Steel, Co. Ltd., miasto Jiaying,	B 257
Zhejiang Jinxin Stainless Steel Manufacture, Co. Ltd., miasto Xiping,	B 258
Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals, Co. Ltd., Huzhou,	B 259
Zhejiang Kanglong Steel, Co. Ltd., Lishui,	B 260
Zhejiang Qiangli Stainless Steel Manufacture, Co. Ltd., miasto Xiping,	B 261
Zhejiang Tianbao Industrial, Co. Ltd., Wenzhou,	B 262
Zhejiang Tsingshan Steel Pipe, Co. Ltd., Lishui,	B 263
Zhejiang Yida Special Steel, Co. Ltd., miasto Xiping.	B 264

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2018/331

z dnia 5 marca 2018 r.

dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 849/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającą decyzję 2013/183/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2016/849.
- (2) W dniu 15 lutego 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych („RB ONZ”), powołany na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006) wniósł poprawki do wpisu dotyczącego osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do decyzji (WPZiB) 2016/849,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2016/849 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady
N. DIMOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 28.5.2016, s. 79.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji (WPZiB) 2016/849 wpis 52 w części „A. Osoby” otrzymuje brzmienie:

„52.	Ri Su Yong		Data urodzenia: 25.6.1968 Obywatelstwo: KRLD Nr paszportu: 654310175 Adres: nieznan Płeć: mężczyzna Pełnił funkcję przedstawiciela Korea Ryonbong General Corporation na Kubie	2.6.2017	Urzędnik Korea Ryonbong General Corporation – specjalizujący się w zakupach dla branż obronnych KRLD i wspieraniu dokonywanej przez Pjongjang sprzedaży związanej z siłami zbrojnymi. Zamówienia tej spółki prawdopodobnie także wspierają program KRLD dotyczący broni chemicznej.”
------	------------	--	--	----------	--

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2018/332**z dnia 5 marca 2018 r.****dotycząca wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/798/WPZiB z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2c,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 grudnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/798/WPZiB.
- (2) W dniu 16 lutego 2018 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 2127 (2013) uaktualnił informacje dotyczące jednej osoby objętej środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2013/798/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2013/798/WPZiB wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady
N. DIMOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 51.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2013/798/WPZiB, w części „A. Osoby” wpis dotyczący wymienionej poniżej osoby, zastępuje się następującym wpisem:

„1. **François Yangouvonda BOZIZÉ (alias: a) Bozize Yangouvonda; b) Samuel Peter Mudde (urodzony 16 grudnia 1948 r. w Izo, Sudan Południowy)**

Stanowisko: a) były szef państwa Republiki Środkowoafrykańskiej; b) profesor

Data urodzenia: a) 14 października 1946 r.; b) 16 grudnia 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Mouila, Gabon; b) Izo, Sudan Południowy

Obywatelstwo: a) Republika Środkowoafrykańska; b) Sudan Południowy

paszport nr: D00002264, wydany 11 czerwca 2013 r. (wydany przez ministra spraw zagranicznych, w Jubie, Sudan Południowy; ważny do 11 czerwca 2017 r.; paszport dyplomatyczny wydany na nazwisko Samuel Peter Mudde)

Krajowy numer identyfikacyjny: M4800002143743 (osobisty numer identyfikacyjny w paszporcie)

Adres: Uganda

Data umieszczenia w wykazie ONZ: 9 maja 2014 r.

Informacje dodatkowe: Imię i nazwisko matki: Martine Kofio. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Interpolu i Rady Bezpieczeństwa ONZ: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796>

Informacje pochodzące z opisowego streszczenia powodów umieszczenia w wykazie dostarczonego przez Komitet Sankcji:

Bozizé został umieszczony w wykazie w dniu 9 maja 2014 r. na podstawie pkt 36 rezolucji 2134 (2014) jako „osoba przeprowadzająca lub wspierająca akty zagrażające pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej”.

Informacje dodatkowe

W porozumieniu ze swoimi poplecznikami Bozizé nakłaniał do ataku na Bangi, który miał miejsce 5 grudnia 2013 r. Od tego czasu Bozizé wciąż próbuje przeprowadzać operacje destabilizujące, aby podtrzymać tarcia w stolicy Republiki Środkowoafrykańskiej. Według doniesień Bozizé powołał bojówki Antybalaki, zanim uciekł z Republiki Środkowoafrykańskiej 24 marca 2013 r. w oświadczeniu Bozizé wezwał swoje bojówki do kontynuowania aktów okrucieństwa wobec obecnego aparatu władzy i islamistów. Według doniesień Bozizé udzielał wsparcia finansowego i materialnego bojówkarzom, którzy prowadzą działania destabilizujące trwający proces przemian i zmierzające do przywrócenia władzy Bozizé. Bojówki Antybalaki składają się w większości z sił zbrojnych Republiki Środkowoafrykańskiej, które po zamachu stanu rozproszyły się po kraju, a następnie zostały zreorganizowane przez Bozizé. Bozizé i jego poplecznicy kontrolują ponad połowę jednostek Antybalaki.

Siły lojalne wobec Bozizé były uzbrojone w karabiny automatyczne, moździerz i wyrzutnie rakietowe oraz w coraz większym stopniu uczestniczyły w atakach odwetowych na ludność muzułmańską Republiki Środkowoafrykańskiej. Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej szybko się pogorszyła po ataku sił Antybalaki w Bangi w dniu 5 grudnia 2013 r., w wyniku którego zginęło 700 osób.”.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/333**z dnia 5 marca 2018 r.****zmieniająca decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/119/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Na podstawie weryfikacji tej decyzji zastosowanie tych środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 6 marca 2019 r., wpisy dotyczące dwóch osób należy skreślić, a uzasadnienie dotyczące trzech osób – zaktualizować.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/119/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/119/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 6 marca 2019 r.”.
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 marca 2018 r.

W imieniu Rady
N. DIMOV
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 26).

ZAŁĄCZNIK

I. Wpisy dotyczące następujących osób skreśla się z wykazu zamieszczonego w załączniku do decyzji 2014/119/WPZiB:

4. Olena Leonidivna Lukash (Olena Leonidiwna Łukasz)

10. Serhii Petrovych Kliuiev (Serhij Petrowicz Klujew)

II. Wpisy dotyczące wymienionych poniżej osób zamieszczone w załączniku do decyzji 2014/119/WPZiB zastępuje się następującymi wpisami:

	Nazwisko	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
7.	Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Oleksandr Wiktorowicz Janukowycz) (Олександр Вікторович Янукович)	urodzony 10 lipca 1973 r. w Jenakiewie (okręg doniecki), syn byłego prezydenta, biznesmen	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz współudziału w tych działaniach.	6.3.2014
11.	Mykola Yanovych Azarov (Mykoła Janowycz Azarov) (Микола Янович Азаров), Nikolai Yanovich Azarov (Николай Янович Азаров)	urodzony 17 grudnia 1947 r. w Kałudze (Rosja), premier Ukrainy do stycznia 2014 r.	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz współudziału w tych działaniach.	6.3.2014
12.	Serhiy Vitaliyovych Kurchenko (Serhij Witaliowycz Kurczenko) (Сергій Віталійович Курченко)	urodzony 21 września 1985 r. w Charkowie, biznesmen	Osoba, wobec której władze Ukrainy wszczęły postępowanie karne w sprawie sprzeniewierzenia środków publicznych lub mienia publicznego oraz w sprawie nadużycia stanowiska w celu zapewnienia sobie lub osobie trzeciej nieuzasadnionych korzyści ze szkodą dla środków budżetowych lub mienia publicznego Ukrainy.	6.3.2014

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2018/334

z dnia 1 marca 2018 r.

w sprawie działań na rzecz skutecznego zwalczania nielegalnych treści w internecie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dostawcy internetu i usługodawcy prowadzący działalność za pośrednictwem internetu przyczyniają się znacznie do innowacji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w Unii. Wielu z tych usługodawców odgrywa zasadniczą rolę w gospodarce cyfrowej, łącząc przedsiębiorstwa i obywateli oraz ułatwiając debatę publiczną oraz dystrybucję i odbiór opartych na faktach informacji oraz opinii i pomysłów. W niektórych przypadkach ich usługi są jednak wykorzystywane przez osoby trzecie w celu prowadzenia nielegalnej działalności w internecie, na przykład rozpowszechniania informacji odnoszących się do terroryzmu, niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, nielegalnego nawoływania do nienawiści bądź naruszeń przepisów prawa ochrony konsumentów, co może podważyć zaufanie użytkowników tych usług i niekorzystnie wpłynąć na modele biznesowe przedsiębiorców. W niektórych sytuacjach usługodawcy mogą nawet odnosić pewne korzyści z takiej działalności, na przykład dzięki dostępowi do treści chronionych prawem autorskim bez zezwolenia podmiotów tych praw.
- (2) Występowanie nielegalnych treści w internecie ma poważne negatywne konsekwencje dla użytkowników, pozostałych zainteresowanych obywateli i przedsiębiorstw, a także dla społeczeństwa jako całości. Dostawcy usług online – ze względu na swoją kluczową rolę oraz środki i zdolności technologiczne związane z usługami, które świadczą – mają szczególny obowiązek wobec społeczeństwa, aby przyczyniać się do zwalczania nielegalnych treści rozpowszechnianych przy wykorzystaniu świadczonych przez siebie usług.
- (3) Z uwagi na to, że szybkie usuwanie nielegalnych treści lub uniemożliwianie dostępu do nich są często niezbędne w celu ograniczenia ich szerszego rozpowszechniania oraz szkód, obowiązki te oznaczają między innymi, że usługodawcy ci powinni mieć możliwość szybkiego podejmowania decyzji dotyczących możliwych działań w odniesieniu do nielegalnych treści w internecie. Obowiązki te wymagają również wprowadzenia skutecznych i odpowiednich zabezpieczeń, w szczególności w celu zapewnienia, aby usługodawcy działali z należytą starannością i w sposób proporcjonalny oraz aby nie dopuścić do niezamierzonego usunięcia treści, które nie są bezprawne.
- (4) Wielu dostawców usług online uznało te obowiązki i podjęło stosowne działania z tym związane. W ujęciu zbiorowym poczyniono istotne postępy w ramach dobrowolnych porozumień różnego rodzaju, w tym Forum UE ds. Internetu w odniesieniu do treści o charakterze terrorystycznym w internecie, kodeksu postępowania dotyczącego nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie oraz protokołu ustaleń w sprawie sprzedaży podrabianych towarów przez internet. Niemniej jednak, mimo tych obowiązków i postępów, nielegalne treści w internecie nadal stanowią poważny problem w Unii.
- (5) Rada Europejska, zaniepokojona szeregiem ataków terrorystycznych w UE i rozprzestrzenianiem propagandy terrorystycznej w internecie, na posiedzeniu w dniach 22–23 czerwca 2017 r. stwierdziła, iż „oczekuje, że branża [...] opracuje nowe technologie i narzędzia usprawniające automatyczne wykrywanie treści podlegających do aktów terrorystycznych i usuwanie tych treści”. W rezolucji z dnia 15 czerwca 2017 r. Parlament Europejski wezwał te platformy internetowe do „wzmocnienia środków zwalczania nielegalnych i szkodliwych treści”. Wezwanie przedsiębiorstw do przyjęcia bardziej proaktywnego podejścia, jeśli chodzi o ochronę ich użytkowników przed treściami o charakterze terrorystycznym, zostało powtórzone przez ministrów państw członkowskich w ramach Forum UE ds. Internetu. W odniesieniu do praw własności intelektualnej Rada w konkluzjach z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie egzekwowania takich praw wezwała Komisję, aby rozważyła wykorzystanie dostępnych narzędzi do wskazywania sprawców naruszeń praw własności intelektualnej oraz wspomagającą rolę podmiotów pośrednich w zwalczaniu naruszeń praw własności intelektualnej.

- (6) W dniu 28 września 2017 r. Komisja przyjęła komunikat zawierający wytyczne dotyczące obowiązków dostawców usług online w odniesieniu do nielegalnych treści w internecie ⁽¹⁾. W komunikacie tym Komisja wyjaśniła, że oceni, czy konieczne są dodatkowe działania między innymi poprzez monitorowanie postępów na podstawie dobrowolnych porozumień. Niniejsze zalecenie zostało sporządzone w następstwie wspomnianego komunikatu. Odzwierciedla ono dążenia w nim określone i nadaje im praktyczny wymiar, uwzględniając jednocześnie istotne postępy poczynione za pośrednictwem tych dobrowolnych ustaleń oraz opierając się na nich.
- (7) Ponadto uznano w nim, iż należy wziąć pod uwagę specyfikę zwalczania różnych rodzajów nielegalnych treści w internecie oraz konkretne rozwiązania, które mogą okazać się niezbędne, w tym za pomocą specjalnych środków prawnych. Na przykład Komisja, uznając potrzebę takich szczególnych środków prawnych, przyjęła w dniu 25 maja 2016 r. wniosek dotyczący zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE ⁽²⁾ ze względu na zmianę sytuacji na rynku. Ponadto w dniu 14 września 2016 r. Komisja przyjęła również dyrektywę w sprawie praw autorskich na jednolitym rynku cyfrowym ⁽³⁾, która nakłada na niektórych usługodawców obowiązek wprowadzenia – we współpracy z podmiotami prawa autorskiego – środków w celu funkcjonowania umów zawieranych z podmiotami praw o korzystanie z ich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną wskazanych przez podmioty praw w toku współpracy z dostawcami usług. Niniejsze zalecenie pozostaje bez wpływu na takie środki prawne i wnioski.
- (8) W dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ustanowiono wyłączenia w dziedzinie odpowiedzialności, które są – po spełnieniu pewnych warunków – dostępne dla niektórych dostawców usług online, w tym dostawców usług hostingowych w rozumieniu art. 14 tej dyrektywy. Aby skorzystać z takiego wyłączenia, dostawcy usług hostingowych powinni podejmować działania w celu usunięcia nielegalnych informacji, które przechowują, lub uniemożliwienia dostępu do nich niezwłocznie po uzyskaniu faktycznej wiedzy o nich oraz – w odniesieniu do roszczeń odszkodowawczych – świadomości stanu faktycznego lub okoliczności, które w sposób oczywisty świadczą o bezprawności. Mogą uzyskać taką wiedzę lub świadomość między innymi dzięki przesyłanym im zawiadomieniom. Jako taka, dyrektywa 2000/31/WE stanowi podstawę do opracowania procedur usuwania nielegalnych informacji i uniemożliwiania dostępu do nich. Dyrektywa ta zapewnia również państwom członkowskim możliwość nałożenia na odnośnych usługodawców obowiązku polegającego na dochowaniu należytej staranności w odniesieniu do nielegalnych treści, które mogą przechowywać.
- (9) Przy podejmowaniu działań w odniesieniu do nielegalnych treści w internecie państwa członkowskie mają obowiązek poszanowania zasady kraju pochodzenia ustanowionej w dyrektywie 2000/31/WE. W związku z tym nie mogą – z powodów wchodzących w zakres dziedziny podlegającej koordynacji, jak określono w tej dyrektywie – ograniczać swobody świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego przez usługodawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim, jednak z zastrzeżeniem możliwości odstępstw pod pewnymi warunkami określonymi w tej dyrektywie.
- (10) Ponadto kilkoma innymi aktami prawa unijnego ustanowiono ramy prawne w odniesieniu do niektórych określonych rodzajów nielegalnych treści, które są dostępne i rozpowszechniane w internecie. W szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE ⁽⁵⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do podejmowania działań mających na celu usuwanie stron internetowych zawierających lub rozpowszechniających pornografię dziecięcą oraz umożliwia tym państwom blokowanie dostępu do takich stron internetowych, z zastrzeżeniem pewnych zabezpieczeń. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 ⁽⁶⁾, którą należy transponować do prawa krajowego do dnia 8 września 2018 r., zawiera podobne przepisy w odniesieniu do treści internetowych publicznie nawołujących do popełnienia przestępstwa terrorystycznego. W dyrektywie tej ustanowiono również minimalne zasady dotyczące definicji przestępstwa w dziedzinie przestępstw terrorystycznych, przestępstw dotyczących grupy terrorystycznej oraz przestępstw związanych z działalnością

⁽¹⁾ COM(2017) 555 final z dnia 28 września 2017 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1). COM(2016) 287 final.

⁽³⁾ COM(2016) 593 final z dnia 14 września 2016 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

terrorystyczną. Zgodnie z dyrektywą 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ właściwe organy sądowe mają możliwość wystawiania nakazów przeciwko pośrednikowi, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania prawa własności intelektualnej.

- (11) W szczególności w obliczu powyższych informacji, oprócz dobrowolnych środków stosowanych przez niektórych dostawców usług online, od przyjęcia dyrektywy 2000/31/WE niektóre państwa członkowskie przyjęły przepisy dotyczące mechanizmu zgłaszania i usuwania nielegalnych treści. Pozostałe państwa członkowskie rozważają przyjęcie takich przepisów. Mechanizmy te zasadniczo mają na celu ułatwienie zawiadomienia odnośnego dostawcy usług hostingowych o treściach, które strona zawiadamiająca uznaje za nielegalne („zawiadomienie”), w następstwie czego dostawca ten może zdecydować, czy zgadza się z taką oceną i czy pragnie usunąć te treści lub uniemożliwić dostęp do nich („działanie”). Coraz bardziej pogłębiają się różnice między takimi przepisami krajowymi. W związku z tym odnośni dostawcy usług mogą podlegać szeregowi wymogów prawnych, które są rozbieżne pod względem ich treści i zakresu stosowania.
- (12) W interesie rynku wewnętrznego oraz skuteczności zwalczania nielegalnych treści w internecie, jak również aby zachować zrównoważone podejście, które ma zapewniać dyrektywa 2000/31/WE, należy ustanowić pewne podstawowe zasady, którymi państwa członkowskie i dostawcy usług w tym zakresie powinni kierować się w swych działaniach.
- (13) Zasady te powinny być określone i stosowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych chronionych porządkiem prawnym Unii, w szczególności praw zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”). Nielegalne treści w internecie należy zwalczać za pomocą odpowiednich i solidnych zabezpieczeń, aby zapewnić ochronę poszczególnych praw podstawowych wszystkich zainteresowanych stron. Te prawa obejmują, w zależności od przypadku, wolność słowa, w tym wolność otrzymywania i przekazywania informacji, prawo do poszanowania życia prywatnego oraz do ochrony danych osobowych, jak również prawo do skutecznej ochrony sądowej użytkowników odnośnych usług. Mogą również obejmować swobodę prowadzenia działalności gospodarczej, w tym swobodę zawierania umów, prawa dostawców usług hostingowych, jak również prawa dziecka oraz prawo do ochrony mienia, w tym własności intelektualnej, prawo do godności ludzkiej oraz prawo do niedyskryminacji pewnych innych zainteresowanych stron. W szczególności podejmując decyzję o usunięciu przechowywanych treści lub uniemożliwieniu dostępu do nich, dostawcy usług hostingowych powinni należycie uwzględnić prawa podstawowe oraz uzasadniony interes użytkowników tych usług, jak również kluczową rolę, jaką ci dostawcy zazwyczaj odgrywają w ułatwianiu debaty publicznej oraz rozpowszechnianiu oraz odbieraniu i rozumieniu faktów, opinii i pomysłów zgodnie z prawem.
- (14) Zgodnie z podejściem horyzontalnym, leżącym u podstaw wyłączenia w dziedzinie odpowiedzialności ustanowionego w art. 14 dyrektywy 2000/31/WE, niniejsze zalecenie należy stosować w odniesieniu do wszelkiego rodzaju treści, które nie są zgodne z przepisami unijnymi lub przepisami państw członkowskich, niezależnie od dokładnego przedmiotu lub charakteru tych przepisów. Wystarczy wziąć pod uwagę przepisy państw członkowskich, których dotyczy wspomniane świadczenie usług, w szczególności tych państw członkowskich, na których terytorium dostawca usług hostingowych ma siedzibę lub na których terytorium świadczone są odnośne usługi. Ponadto podczas wykonywania niniejszego zalecenia należy wziąć pod uwagę wagę nielegalnych treści oraz wszelkie szkody, które mogą być przez nie spowodowane, co może być ściśle związane z szybkością podejmowanych działań, oraz to, czego można racjonalnie oczekiwać od dostawców usług hostingowych, uwzględniając w stosownych przypadkach stan rozwoju i możliwe wykorzystanie technologii. Należy również uwzględnić stosowne różnice, które mogą występować w przypadku różnych rodzajów nielegalnych treści, oraz działania wymagane w celu zlikwidowania tych różnic.
- (15) Dostawcy usług hostingowych odgrywają szczególnie istotną rolę w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie, gdyż przechowują oni informacje dostarczone przez użytkowników tych usług i na ich wniosek oraz udostępniają te informacje pozostałym użytkownikom, często na dużą skalę. Niniejsze zalecenie odnosi się zatem głównie do działalności i obowiązków tych dostawców. W stosownych przypadkach zalecenia można jednak również stosować odpowiednio w odniesieniu do innych dostawców usług online, na których te treści mają wpływ. Jako że celem niniejszego zalecenia jest uwzględnienie ryzyka związanego z nielegalnymi treściami w internecie mającymi wpływ na konsumentów w Unii, dotyczy ono działalności wszystkich dostawców usług hostingowych, niezależnie od tego, czy mają oni siedzibę w Unii, czy też w państwie trzecim, o ile kierują swoją działalność do konsumentów zamieszkałych w Unii.
- (16) Mechanizmy składania dostawcom usług hostingowych zawiadomień, dotyczących treści uznanych za nielegalne, są ważnym środkiem zwalczania nielegalnych treści w internecie. Takie mechanizmy mogłyby ułatwić zawiadomianie przez wszystkie podmioty i wszystkich obywateli, którzy pragną tego dokonać. W związku z tym

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45).

mechanizmy te powinny być łatwo dostępne dla wszystkich użytkowników, a korzystanie z nich nie powinno przysparzać trudności. Dostawcy usług hostingowych powinni jednak pozostać elastyczni, na przykład jeśli chodzi o format sprawozdań lub stosowaną technologię, aby uwzględnić wydajne rozwiązania oraz uniknąć nieproporcjonalnych obciążeń dla tych dostawców.

- (17) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym art. 14 dyrektywy 2000/31/WE zawiadomienia powinny być wystarczająco dokładne i odpowiednio uzasadnione, aby dostawcy usług hostingowych, którzy je otrzymują, mogli z należytą starannością podjąć świadomą decyzję w odniesieniu do skutków, jakie będzie miało zawiadomienie. Należy zatem w największym możliwym stopniu zapewnić, aby ta norma została spełniona. Fakt, czy dane zawiadomienie doprowadzi do uzyskania wiedzy lub świadomości w rozumieniu art. 14 tej dyrektywy, należy jednak oceniać, uwzględniając specyfikę poszczególnych spraw, pamiętając również o tym, że taką wiedzę lub świadomość można również uzyskać w sposób inny niż za pośrednictwem zawiadomienia.
- (18) Posiadanie danych kontaktowych podmiotu przekazującego zawiadomienie nie jest co do zasady konieczne, aby dostawca usług hostingowych mógł podjąć z należytą starannością świadomą decyzję w sprawie następstw otrzymania zawiadomienia. Uzależnienie przekazania zawiadomienia od podania danych kontaktowych stanowiłoby utrudnienie stwierdzenia występowania nielegalnych treści. Zawarcie danych kontaktowych jest jednak konieczne, aby dostawca usług hostingowych mógł przekazać informację zwrotną. Podmiot przekazujący zawiadomienie powinien zatem mieć możliwość opcjonalnego podania swoich danych kontaktowych.
- (19) Aby zwiększyć przejrzystość i dokładność mechanizmu zgłaszania i usuwania nielegalnych treści oraz w razie potrzeby umożliwić dochodzenie roszczeń, dostawcy usług hostingowych – jeżeli posiadają dane kontaktowe podmiotów przekazujących zawiadomienia lub dostawców treści – powinni terminowo i stosownie informować te podmioty o działaniach podjętych w ramach powyższego mechanizmu, w szczególności w odniesieniu do swoich decyzji o wnioskowanym usunięciu odnośnych treści lub uniemożliwieniu dostępu do nich. Przekazywane informacje powinny być proporcjonalne, tj. powinny odpowiadać informacjom przekazanych przez odnośne osoby w ich zawiadomieniach lub zgłoszeniach sprzeciwu, a jednocześnie umożliwiać stosowne i zróżnicowane rozwiązania, nie stanowiąc nadmiernego obciążenia dla dostawców.
- (20) W celu zapewnienia przejrzystości i rzetelności oraz aby unikać niezamierzonego usuwania treści, które nie są nielegalne, dostawcy treści powinni co do zasady być informowani o decyzjach o usunięciu treści przechowywanych na ich wniosek lub uniemożliwieniu dostępu do nich, jak również powinni mieć możliwość zaskarżenia takiej decyzji za pomocą zgłoszenia sprzeciwu, aby w stosownych przypadkach możliwe było uchylenie takiej decyzji, niezależnie od tego, czy decyzję podjęto na podstawie zawiadomienia bądź zgłoszenia, czy też w następstwie proaktywnych działań dostawcy usług hostingowych.
- (21) Jednak z uwagi na charakter przedmiotowych treści, cel takiej procedury zgłaszania sprzeciwu i dodatkowe obciążenie, jakie ona powoduje dla dostawców usług hostingowych, nie ma uzasadnienia, aby zalecać udostępnianie takich informacji o wspomnianej decyzji oraz o możliwości zaskarżenia decyzji, w przypadku gdy oczywiste jest, że przedmiotowe treści są nielegalne oraz wiążą się z poważnym przestępstwem związanym z zagrożeniem życia lub bezpieczeństwa osób, takim jak przestępstwa określone w dyrektywie (UE) 2017/541 oraz dyrektywie 2011/93/UE. Ponadto w niektórych przypadkach względy porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, a zwłaszcza względy związane z zapobieganiem, wykrywaniem i ściganiem przestępstw oraz prowadzeniem dochodzeń, mogą uzasadniać niebezpośrednie przekazanie informacji o decyzji o usunięciu treści danemu dostawcy treści. W związku z tym, jeżeli właściwy organ złożył w tym celu wniosek ze względów porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, dostawcy usług hostingowych nie powinni tego czynić przez okres, o jaki wnioskuje dany organ w związku ze wspomnianymi względami. W zakresie, w jakim wiąże się to z ograniczeniem prawa do bycia poinformowanym w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, przestrzegać należy odpowiednich przepisów określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁾.
- (22) Mechanizmy zgłaszania i usuwania nielegalnych treści nie powinny w żaden sposób wpływać na prawa stron do wszczęcia postępowania sądowego zgodnie z obowiązującym prawem, w odniesieniu do wszelkich rodzajów treści, które uważa się za treści nielegalne, lub w odniesieniu do wszelkich działań podejmowanych w tym zakresie przez dostawców usług hostingu. Istotnym uzupełnieniem postępowania sądowego mogą być mechanizmy pozasądowego rozstrzygania sporów powstałych w tym kontekście, zwłaszcza jeżeli pozwalają one na skuteczne, przystępne pod względem kosztów i szybkie rozstrzygnięcie takich sporów. W związku z tym należy zachęcać do pozasądowego rozstrzygania sporów, pod warunkiem że stosowne mechanizmy spełniają odpowiednie normy, zwłaszcza pod względem sprawiedliwości proceduralnej, że nienaruszone pozostaje prawo dostępu stron do sądu oraz że wyeliminowane są nadużycia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (23) Aby móc lepiej ocenić skuteczność mechanizmów zgłaszania i usuwania nielegalnych treści oraz innych działań dostawców usług hostingowych w odniesieniu do treści uważanych za treści nielegalne, a także zapewnić rozliczalność, należy pamiętać o przejrzystości procedur wobec opinii publicznej. W związku z powyższym dostawcy usług hostingu powinni regularnie publikować sprawozdania ze stosowania powyższych mechanizmów i innych działań; sprawozdania te powinny być wystarczająco kompletne i szczegółowe, co pozwoli na odpowiednią orientację odbiorców. Dostawcy powinni ponadto zapewnić jasność *ex ante* w odniesieniu do warunków świadczonych przez siebie usług, strategii usuwania jakichkolwiek przechowywanych przez siebie treści, w tym treści nielegalnych, lub uniemożliwiania dostępu do nich.
- (24) Istotnym elementem w walce z nielegalnymi treściami w internecie, stanowiącym uzupełnienie mechanizmów zgłaszania i usuwania nielegalnych treści, mogą być proporcjonalne i szczegółowe działania podejmowane w proaktywny sposób przez dostawców usług hostingowych, bez uszczerbku dla przepisów art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE. W odniesieniu do tych proaktywnych działań należy wziąć pod uwagę sytuację dostawców usług hostingowych, którzy – ze względu na rozmiar lub skalę prowadzonej przez siebie działalności – mają jedynie ograniczone zasoby i wiedzę fachową, a także uwzględnić potrzebę skutecznych i odpowiednich mechanizmów zabezpieczających towarzyszących tym działaniom.
- (25) W szczególności podejmowanie takich proaktywnych działań może okazać się stosowne wtedy, gdy stwierdzono już nielegalny charakter treści lub rodzaj treści jest taki, że nie ma znaczenia określenie ich kontekstu. Może to zależeć ponadto od charakteru, skali i celu planowanych działań, od rodzaju odnośnych treści, od tego, czy obecność treści została zgłoszona przez organy ścigania lub Europol, a także od tego, czy podjęto już działania w odniesieniu do danych treści ze względu na fakt, że zostały uznane za nielegalne. Jeżeli chodzi w szczególności o materiały dotyczące niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, dostawcy usług hostingowych powinni podejmować proaktywne działania, aby wykrywać takie materiały i zapobiegać ich rozpowszechnianiu, zgodnie z zobowiązaniami podjętymi w ramach światowego sojuszu przeciwko niegodziwemu traktowaniu dzieci w internecie w celach seksualnych.
- (26) W związku z tym w opublikowanym dnia 28 września 2017 r. komunikacie w sprawie zwalczania nielegalnych treści w internecie Komisja przedstawiła stanowisko, że dobrowolne podejmowanie takich proaktywnych środków nie powoduje automatycznie utraty przez danego dostawcę usług hostingowych korzyści płynących z wyłączenia od odpowiedzialności, o którym mowa w art. 14 dyrektywy 2000/31/WE.
- (27) Zasadnicze znaczenie ma objęcie działań służących zwalczaniu nielegalnych treści w internecie skutecznymi i odpowiednimi zabezpieczeniami, których celem jest zapewnienie, aby dostawcy usług hostingowych, określając i wprowadzając w życie swoje strategie dotyczące wszelkich przechowywanych przez siebie treści, w tym treści nielegalnych, działali z należytą starannością i w sposób proporcjonalny. Tym samym użytkownikom zagwarantowana zostanie przede wszystkim swoboda otrzymywania i przekazywania informacji w internecie zgodnie z obowiązującym prawem. W uzupełnieniu wszelkich zabezpieczeń określonych przez obowiązujące prawo, na przykład dotyczących ochrony danych osobowych, należy w stosownych przypadkach ustanowić i stosować – w odniesieniu do stosowania środków automatycznych – szczególne zabezpieczenia, zwłaszcza nadzór i weryfikację przez ludzi, co pozwoli na uniknięcie jakichkolwiek niezamierzonych i błędnych decyzji.
- (28) Na etapie zwalczania nielegalnych treści w internecie należy zagwarantować płynną, skuteczną i odpowiednią współpracę między właściwymi organami i dostawcami usług hostingowych. Do takiej współpracy w pozytywny sposób może w razie potrzeby przyczynić się wsparcie Europolu, na przykład przy zwalczaniu terroryzmu, niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej i nagabywania dzieci. Aby taką współpracę ułatwić, państwa członkowskie i dostawcy usług hostingowych powinni wyznaczyć punkty kontaktowe, a także ustanowić procedury na potrzeby przetwarzania zawiadomień przekazywanych przez te organy, w trybie priorytetowym i przy zachowaniu odpowiedniego stopnia poufności w odniesieniu do ich dokładności, z uwzględnieniem szczególnej wiedzy fachowej posiadanej przez te organy oraz ich kompetencji. W celu skutecznego zwalczania niektórych szczególnie poważnych przestępstw, takich jak przestępstwa określone w dyrektywie (UE) 2017/541 oraz w dyrektywie 2011/93/UE, na które mogą zwrócić uwagę dostawcy usług hostingowych podczas prowadzenia swojej działalności, należy zachęcać państwa członkowskie do korzystania z przewidzianej w art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE możliwości wprowadzania do przepisów obowiązku powiadamiania, zgodnie z obowiązującym prawem, zwłaszcza rozporządzeniem (UE) 2016/679.
- (29) W uzupełnieniu odpowiednich organów również określone osoby fizyczne lub podmioty, w tym organizacje pozarządowe i stowarzyszenia handlowe, mogą posiadać szczególną wiedzę fachową i być gotowe do przejęcia, na zasadach dobrowolności, określonej odpowiedzialności związanej ze zwalczaniem nielegalnych treści w internecie. W świetle wnoszonej przez te podmioty wartości dodanej i czasami wysokiej liczby przedmiotowych zawiadomień należy zachęcać do współpracy między takimi zaufanymi podmiotami sygnalizującymi i dostawcami usług hostingowych, zwłaszcza poprzez traktowanie realizowanych przez nich zgłoszeń w sposób

priorytetowy i z odpowiednim stopniem zaufania, jeżeli chodzi o dokładność tych zgłoszeń. Jednak w związku z ich szczególnym statusem współpraca taka powinna być otwarta jedynie dla osób fizycznych i podmiotów przestrzegających wartości, na których opiera się Unia i które określono w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, spełniających pewne odpowiednie warunki, które z kolei powinny być dostępne publicznie w sposób wyraźny i obiektywny.

- (30) Zwalczanie nielegalnych treści w internecie wymaga podejścia całościowego, jako że takie treści często bez trudu migrują od jednego dostawcy usług hostingowych do drugiego i wykorzystują najsłabsze ogniwa łańcucha. W związku z tym istotne znaczenie ma współpraca, obejmująca przede wszystkim realizowaną na dobrowolnych zasadach wymianę doświadczeń, rozwiązań technologicznych oraz najlepszych praktyk. Taka współpraca ma szczególne znaczenie w przypadku dostawców usług hostingowych, którzy ze względu na swoją wielkość lub zasięg działania mają jedynie ograniczone zasoby i wiedzę fachową.
- (31) Terroryzm wiąże się z nielegalnym i masowym wykorzystaniem przemocy wobec obywateli oraz ich zastraszaniem. Terroryści w coraz większym stopniu korzystają z internetu, aby rozpowszechniać propagandę terrorystyczną, stosując nierzadko zaawansowane metody w celu zagwarantowania szybkiego i szerokiego rozpowszechniania treści. Poczyniono wprawdzie określone postępy, zwłaszcza w ramach Forum UE ds. Internetu, jednak utrzymuje się pilna potrzeba szybszego i skuteczniejszego reagowania na treści o charakterze terrorystycznym publikowane w internecie. Konieczne jest także, aby dostawcy usług hostingowych uczestniczący w Forum UE ds. Internetu w pełni realizowali swoje zobowiązania, jeżeli chodzi o skuteczne i kompleksowe reagowanie.
- (32) W świetle szczególnego charakteru walki z treściami o charakterze terrorystycznym publikowanymi w internecie należy uzupełnić zalecenia dotyczące zwalczania nielegalnych treści w ujęciu ogólnym o szczegółowe zalecenia, które odnoszą się konkretnie do zwalczania treści o charakterze terrorystycznym. Należy przy tym oprzeć się na wysiłkach podejmowanych w ramach Forum UE ds. Internetu oraz te wysiłki skonsolidować.
- (33) Uwzględniając szczególnie poważne ryzyka związane z treściami o charakterze terrorystycznym publikowanymi w internecie oraz centralną rolę, jaką dostawcy usług hostingowych odgrywają w rozpowszechnianiu takich treści, ci ostatni powinni podjąć wszelkie rozsądne działania mające na celu niedopuszczenie treści o charakterze terrorystycznym oraz w miarę możliwości zapobieganie ich hostingowi, pod warunkiem że mają oni możliwość wprowadzania i egzekwowania warunków świadczenia usług, a także z uwzględnieniem potrzeby skutecznych i stosownych zabezpieczeń, bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy 2000/31/WE.
- (34) Działania te powinny w szczególności obejmować współpracę z odpowiednimi organami i Europolem w związku ze zgłoszeniami, które stanowią specyficzny sposób powiadamiania dostawców usług hostingowych, dostosowany do szczególnych właściwości walki z treściami o charakterze terrorystycznym. Przekazując zgłoszenie, właściwe organy i Europol powinny mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o usunięcie treści, którą uważają za posiadającą charakter terrorystyczny, lub uniemożliwienie dostępu do niej, albo powołując się na odpowiednie przepisy mające zastosowanie, albo na warunki świadczenia usług przez danego dostawcę usług hostingowych. Takie mechanizmy zgłaszania powinny funkcjonować w uzupełnieniu mechanizmów zawiadamiania, w tym przez zaufane podmioty sygnalizujące. Mechanizmy te mogą być również stosowane do zawiadamiania o treściach uznawanych za treści o charakterze terrorystycznym.
- (35) Mając na uwadze fakt, że treści o charakterze terrorystycznym są zazwyczaj najbardziej szkodliwe w pierwszej godzinie, w której pojawiają się w internecie, a także przy uwzględnieniu szczególnej wiedzy fachowej i odpowiedzialności właściwych organów i Europolu, należy co do zasady ocenić takie zgłoszenie i – w razie konieczności – podjąć w odniesieniu do niego działania w ciągu jednej godziny.
- (36) Takie działania służące zwalczaniu treści o charakterze terrorystycznym powinny również obejmować proporcjonalne i szczegółowe środki proaktywne, w tym z wykorzystaniem metod zautomatyzowanych, celem wykrywania, identyfikowania i bezzwłocznego usuwania treści o charakterze terrorystycznym lub uniemożliwiania dostępu do nich oraz celem zagwarantowania, aby treści o charakterze terrorystycznym nie pojawiały się ponownie, bez uszczerbku dla przepisów art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE. W odniesieniu do tej kwestii należy wziąć pod uwagę potrzebę zapewnienia odpowiednich i skutecznych zabezpieczeń, które towarzyszyłyby takim działaniom, zwłaszcza zabezpieczeń zalecanych w rozdziale II niniejszego zalecenia.
- (37) Podczas zwalczania treści o charakterze terrorystycznym publikowanych w internecie ogromne znaczenie ma współpraca, zarówno między dostawcami usług hostingowych, jak i między dostawcami usług hostingowych a właściwymi organami. W osiągnięciu celu, jakim jest zapobieganie rozpowszechnianiu treści o charakterze terrorystycznym wśród różnych dostawców usług hostingowych, pomocne mogą być przede wszystkim narzędzia technologiczne, które pomagają w automatycznym wyszukiwaniu treści, takie jak „baza hashów”. Należy zachęcać do takiej współpracy, a także do rozwoju, uruchamiania oraz wymiany wspomnianych narzędzi technologicznych, a w razie potrzeby do korzystania z wiedzy fachowej Europolu. Takie starania służące podejmowaniu współpracy są szczególnie ważne dla dostawców usług hostingowych, którzy – ze względu na swoją wielkość lub zakres, w jakim działają – mają ograniczone zasoby i wiedzę fachową, pomagają im bowiem w skutecznym i szybkim reagowaniu na zgłoszenia oraz podejmowaniu proaktywnych działań, zgodnie z zaleceniami.

- (38) Do starań służących podejmowaniu współpracy powinno się przyłączyć jak najwięcej zainteresowanych dostawców usług hostingowych; wszyscy uczestniczący dostawcy usług hostingowych powinni pomóc w optymalizacji i maksymalizacji wykorzystania wspomnianych narzędzi. Zachęcać należy także do zawierania ustaleń roboczych między wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym w stosownych przypadkach również z udziałem Europolu, pod warunkiem, że takie ustalenia mogą pomóc w zapewnieniu spójnego i skutecznego podejścia oraz umożliwić wymianę istotnych doświadczeń i wiedzy fachowej.
- (39) Aby zapewnić poszanowanie podstawowego prawa do ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych, a także swobodnego przepływu takich danych, dane osobowe w ramach wszelkich działań podejmowanych na potrzeby realizacji niniejszego zalecenia należy przetwarzać zgodnie z zasadami ochrony danych, a przede wszystkim z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹⁾. Przetwarzanie to powinno być również monitorowane przez odpowiednie organy nadzoru.
- (40) Niniejsze zalecenie nie narusza praw podstawowych oraz zasad ustanowionych w szczególności w Karcie. W szczególności niniejsze zalecenie zmierza do zapewnienia pełnego poszanowania art. 1, 7, 8, 10, 11, 16, 17, 21, 24 oraz 47 Karty.
- (41) Komisja zamierza ściśle monitorować działania podejmowane w odpowiedzi na niniejsze zalecenie. W związku z tym państwa członkowskie i dostawcy usług hostingowych powinni być gotowi do przekazania Komisji, na jej wniosek, wszelkich istotnych informacji, których przekazania można od nich z rozsądnego punktu widzenia oczekiwać, w celu umożliwienia takiego monitorowania. Na podstawie uzyskanych tą drogą informacji, a także wszelkich innych dostępnych informacji, w tym sprawozdań sporządzanych na podstawie różnych dobrowolnych porozumień, Komisja oceni skutki niniejszego zalecenia oraz ustali, czy wymagane są dalsze działania, w tym przedstawienie wniosku w sprawie wiążących unijnych aktów prawnych. Z uwagi na specyfikę i pilny charakter zwalczania treści o charakterze terrorystycznym monitorowanie to i ocenę należy przeprowadzać w oparciu o szczegółowe informacje i w szczególności szybkim tempie, w ciągu trzech miesięcy od daty publikacji niniejszego zalecenia, przy czym w odniesieniu do innych treści nielegalnych stosowne będzie przeprowadzenie ich w ciągu sześciu miesięcy od daty publikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

ROZDZIAŁ I

Cel i terminologia

1. Ze względu na treści dostarczane przez dostawców treści, przechowywane przez państwa członkowskie i dostawców usług hostingowych na wniosek tych dostawców treści, zachęca się państwa członkowskie i dostawców usług hostingowych do wprowadzania skutecznych, stosownych i proporcjonalnych działań w celu zwalczania nielegalnych treści w internecie, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym zaleceniu oraz w pełnej zgodności z Kartą, zwłaszcza z prawem do wolności wypowiedzi i informacji, a także z innymi obowiązującymi przepisami prawa Unii, szczególnie w odniesieniu do ochrony danych osobowych, konkurencji i handlu elektronicznego.
2. Niniejsze zalecenie opiera się na postępach poczynionych w ramach dobrowolnych porozumień zawieranych między dostawcami usług hostingowych i innymi zainteresowanymi usługodawcami, dotyczących różnych rodzajów nielegalnych treści, oraz te postępy konsoliduje. W obszarze terroryzmu opiera się ono na postępach poczynionych w ramach Forum UE ds. Internetu oraz konsoliduje te postępy.
3. Niniejsze zalecenie nie narusza praw i obowiązków państw członkowskich do podejmowania działań w odniesieniu do nielegalnych treści w internecie zgodnie z przepisami prawa Unii, w tym możliwości, jaką zgodnie ze swoimi systemami prawnymi dysponują sądy lub organy administracyjne państw członkowskich, aby zwracać się do dostawców usług hostingowych o usunięcie nielegalnych treści lub uniemożliwienie dostępu do nich. Niniejsze zalecenie nie narusza również sytuacji dostawców usług hostingowych na podstawie dyrektywy 2000/31/WE i posiadanej przez nich możliwości określania i wprowadzania w życie swoich warunków świadczenia usług zgodnie z prawem Unii oraz prawem państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

4. Na potrzeby niniejszego zalecenia stosuje się następujące pojęcia:
- a) „dostawca usług hostingowych” oznacza dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego polegających na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi na jego wniosek, w rozumieniu art. 14 dyrektywy 2000/31/WE, niezależnie od miejsca prowadzenia przez niego działalności, co pozwala na kierowanie usług do wszystkich konsumentów zamieszkujących na terytorium Unii;
 - b) „nielegalne treści” oznaczają wszelkie informacje, które nie są zgodne z prawem Unii lub z prawem danego państwa członkowskiego;
 - c) „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która jest odbiorcą usług świadczonych przez dostawcę usług hostingowych;
 - d) „dostawca treści” oznacza każdego użytkownika, który przedłożył informacje, które są lub były przechowywane na jego wniosek przez dostawcę usług hostingowych;
 - e) „zawiadomienie” oznacza każdy komunikat kierowany do dostawcy usług hostingowych przez podmiot zawiadamiający w odniesieniu do treści przechowywanych przez tego dostawcę usług hostingowych, uważanych przez podmiot zawiadamiający za treści nielegalne, w którym to komunikacie znajduje się wniosek o dobrowolne usunięcie danych treści przez dostawcę usług hostingowych lub uniemożliwienie dostępu do nich;
 - f) „podmiot zawiadamiający” oznacza osobę fizyczną lub podmiot, który przekazał zawiadomienie dostawcy usług hostingowych;
 - g) „zaufany podmiot sygnalizujący” oznacza osobę fizyczną lub podmiot, który jest przez dostawcę usług hostingowych uważany za osobę fizyczną lub podmiot posiadające szczególną wiedzę fachową i odpowiedzialność w zakresie walki z nielegalnymi treściami w internecie;
 - h) „treści o charakterze terrorystycznym” oznaczają wszelkie informacje, których rozpowszechnianie stanowi przestępstwo wymienione w dyrektywie (UE) 2017/541 lub przestępstwo terrorystyczne określone w prawie danego państwa członkowskiego, w tym rozpowszechniania istotnych informacji wytwarzanych przez grupy terrorystyczne bądź podmioty zawarte w odpowiednich wykazach sporządzonych przez Unię lub ONZ lub informacji, których autorstwo jest tym grupom bądź podmiotom przypisywane;
 - i) „organy ścigania” oznaczają właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z ich prawem krajowym, które realizują zadania polegające na egzekwowaniu prawa do celów zapobiegania przestępstwom związanym z nielegalnymi treściami w internecie, prowadzenia postępowań przygotowawczych w związku z takimi przestępstwami, wykrywania takich przestępstw i ich ścigania;
 - j) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z ich prawem krajowym do celów wykonywania zadań obejmujących zwalczanie nielegalnych treści w internecie, w tym organy ścigania i organy administracyjne, którym powierzono egzekwowanie prawa, niezależnie od charakteru lub konkretnego przedmiotu danych przepisów prawa, mającego zastosowanie w niektórych szczególnych obszarach;
 - k) „zgłoszenie” oznacza każdy komunikat kierowany do dostawcy usług hostingowych przez właściwy organ lub przez Europol w odniesieniu do treści przechowywanych przez tego dostawcę usług hostingowych, uważanych przez ten organ lub przez Europol za treści nielegalne, w którym to komunikacie znajduje się wniosek o dobrowolne usunięcie danych treści przez dostawcę usług hostingowych lub uniemożliwienie dostępu do nich.

ROZDZIAŁ II

Ogólne zalecenia dotyczące wszystkich rodzajów nielegalnych treści

Składanie i przetwarzanie zawiadomień

5. Należy ustanowić przepisy regulujące mechanizm składania zgłoszeń. Mechanizmy te powinny być łatwo dostępne, przyjazne dla użytkownika i powinny pozwalać na składanie zawiadomień drogą elektroniczną.
6. Mechanizmy te powinny pozwalać na składanie zawiadomień dostatecznie precyzyjnych i odpowiednio uzasadnionych i zachęcać do składania takich zawiadomień, aby umożliwić zainteresowanemu dostawcy usług hostingowych podejmowanie świadomych i rzetelnych decyzji w odniesieniu do treści, których dotyczy zawiadomienie, zwłaszcza w odniesieniu do tego, czy daną treść należy uznać za nielegalną, czy nie oraz czy należy ją usunąć bądź uniemożliwić dostęp do niej. Mechanizmy te powinny ułatwiać składanie zawiadomień, które zawierają wyjaśnienie powodów, dla których podmiot zgłaszający uznaje treść za nielegalną, a także wyraźne określenie lokalizacji takiej treści.

7. Podmioty zawiadamiające powinny mieć możliwość podania w zawiadomieniu swoich danych kontaktowych, lecz nie należy tego od nich wymagać. Jeżeli podejmą taką decyzję, ich anonimowość wobec dostawcy treści powinna być zagwarantowana.
8. Jeżeli dane kontaktowe podmiotu zawiadamiającego są znane dostawcy usług hostingowych, dostawca usług hostingowych powinien przesłać podmiotowi zgłaszającemu poświadczenie odbioru oraz bez zbędnej zwłoki poinformować go w sposób proporcjonalny o swojej decyzji w odniesieniu do treści, której dotyczy zgłoszenie.

Informowanie dostawców treści i zgłoszenie sprzeciwu

9. Jeżeli dostawca usług hostingowych zdecyduje o usunięciu jakiegokolwiek treści, którą przechowuje, lub o uniemożliwieniu dostępu do niej, ponieważ uważa ją za treść nielegalną, niezależnie od sposobów wykorzystanych do celów wykrywania, wskazywania lub usuwania takiej treści bądź uniemożliwiania dostępu do niej, i jeżeli dane kontaktowe dostawcy treści są dostawcy usług hostingowych znane, dostawca treści powinien, bez zbędnej zwłoki, zostać poinformowany w sposób proporcjonalny o tej decyzji oraz o powodach jej podjęcia, a także o możliwości zaskarżenia tej decyzji, o której mowa w pkt 11.
10. Punkt 9 nie powinien jednak mieć zastosowania w sytuacji, gdy oczywiste jest, że przedmiotowe treści są treściami nielegalnymi i odnoszą się do poważnych przestępstw wiążących się z zagrożeniem życia lub bezpieczeństwa osób. Ponadto dostawca usług hostingowych nie powinien przekazywać informacji, o których mowa w tym punkcie, jeżeli właściwy organ o to wnioskuje ze względów porządku publicznego i bezpieczeństwa, a zwłaszcza ze względów związanych z zapobieganiem, wykrywaniem i ściganiem przestępstw oraz prowadzeniem dochodzeń, oraz przez okres, jakiego ten wniosek dotyczy.
11. Dostawcy treści powinni mieć możliwość zakwestionowania decyzji podjętej przez dostawcę usług hostingowych, o której mowa w pkt 9, w rozsądnym terminie, za pomocą sprzeciwu kierowanego do danego dostawcy usług hostingowych. Mechanizm zgłaszania takich sprzeciwów powinien być przyjazny dla użytkownika i umożliwiać składanie sprzeciwu drogą elektroniczną.
12. Należy zagwarantować, aby dostawcy usług hostingowych w należyty sposób rozpatrywali otrzymywane zgłoszenia sprzeciwu. Jeżeli zgłoszenie sprzeciwu obejmuje powody, dla których dostawca usług hostingowych może uznać, że treść, do której odnosi się zgłoszenie sprzeciwu, nie jest treścią nielegalną, powinien bez zbędnej zwłoki cofnąć swoją decyzję o usunięciu treści lub uniemożliwieniu dostępu do niej, bez uszczerbku dla możliwości określenia i wyegzekwowania warunków realizacji usług zgodnie z prawem Unii oraz prawem państw członkowskich.
13. Dostawca treści, który złożył zgłoszenie sprzeciwu, a także zainteresowany podmiot zawiadamiający – o ile zainteresowany dostawca usług hostingowych zna ich dane kontaktowe – powinni bez zbędnej zwłoki zostać poinformowani o decyzji, jaką dostawca usług hostingowych podjął w odniesieniu do przedmiotowych treści.

Pozasądowe rozstrzyganie sporów

14. Zachęca się państwa członkowskie do ułatwiania, w stosownych przypadkach, pozasądowego rozstrzygania sporów, w celu rozwiązywania sporów powiązanych z usuwaniem nielegalnych treści lub uniemożliwianiem dostępu do nich. Wszelkie mechanizmy takiego pozasądowego rozstrzygania sporów powinny być łatwo dostępne, skuteczne, przejrzyste i bezstronne i powinny gwarantować, aby rozstrzyganie przebiegało w sposób uczciwy i zgodnie z obowiązującym prawem. Próby rozwiązania sporu drogą pozasądową nie powinny mieć wpływu na dostęp zainteresowanych stron do postępowania sądowego.
15. Zachęca się dostawców usług hostingowych do tego, aby – jeżeli jest to dostępne w przedmiotowych państwach członkowskich – pozwalali na korzystanie z mechanizmów pozasądowego rozstrzygania sporów.

Przejrzystość

16. Należy zachęcać dostawców usług hostingowych do publikowania wyraźnych, prostych, łatwych do zrozumienia i dostatecznie szczegółowych wyjaśnień dotyczących ich polityki w zakresie usuwania przechowywanych przez nich treści, w tym treści uważanych za nielegalne, a także uniemożliwiania dostępu do nich.
17. Należy zachęcać dostawców usług hostingowych do publikowania w regularnych odstępach czasu, najlepiej co najmniej raz w roku, sprawozdań z ich działalności dotyczącej usuwania treści uznawanych za nielegalne oraz uniemożliwiania dostępu do nich. Sprawozdania te powinny obejmować w szczególności informacje na temat ilości i rodzaju usuniętych treści, liczby otrzymanych zawiadomień i zgłoszeń sprzeciwu oraz dane dotyczące czasu potrzebnego do podjęcia działań.

Proaktywne działania

18. Należy zachęcać dostawców usług hostingowych do podejmowania, tam gdzie jest to odpowiednie, proporcjonalnych i konkretnych proaktywnych działań w odniesieniu do nielegalnych treści. Takie proaktywne działania mogą obejmować stosowanie automatycznych mechanizmów wykrywania nielegalnych treści jedynie wtedy, gdy jest to stosowne i proporcjonalne, oraz pod warunkiem stosowania skutecznych i odpowiednich zabezpieczeń, zwłaszcza zabezpieczeń, o których mowa w pkt 19 i 20.

Zabezpieczenia

19. Należy unikać usuwania treści, które nie są treściami nielegalnymi, bez uszczerbku dla zachowania przez dostawców usług hostingowych możliwości określania i wprowadzania w życie swoich warunków świadczenia usług zgodnie z prawem Unii oraz prawem państw członkowskich. W tym celu należy wprowadzić skuteczne i odpowiednie zabezpieczenia, które pozwolą zagwarantować, aby dostawcy usług hostingowych działali w sposób należyty i proporcjonalny w odniesieniu do treści, które przechowują, zwłaszcza podczas przetwarzania zawiadomień i zgłoszeń sprzeciwu oraz podejmowania decyzji o ewentualnym usunięciu treści uznawanych za nielegalne lub uniemożliwianiu dostępu do nich.
20. Jeżeli dostawcy usług hostingowych korzystają ze zautomatyzowanych mechanizmów w odniesieniu do przechowywanych przez siebie treści, należy wprowadzić skuteczne i odpowiednie zabezpieczenia gwarantujące, aby decyzje podejmowane w sprawie takich treści, zwłaszcza decyzje o usunięciu treści uznawanych za nielegalne lub uniemożliwianiu dostępu do nich, były precyzyjne i uzasadnione. Takie zabezpieczenia powinny obejmować przede wszystkim nadzór i weryfikację przez ludzi w przypadkach, gdy jest to właściwe, oraz zawsze, gdy do ustalenia, czy treść należy uznać za nielegalną, czy też nie, wymagana jest szczegółowa ocena danego kontekstu.

Ochrona przed nadużyciami

21. Należy podjąć skuteczne i stosowne działania, aby zapobiegać składaniu w złej wierze zawiadomień lub zgłoszeń sprzeciwu i podejmowaniu działań w następstwie ich złożenia, oraz innych formom nadużyć w związku z zalecanymi środkami służącymi zwalczaniu nielegalnych treści w internecie, określonymi w niniejszym zaleceniu.

Współpraca między dostawcami usług hostingowych i państwami członkowskimi

22. Państwa członkowskie i dostawcy usług hostingowych powinni wyznaczyć punkty kontaktowe dla spraw odnoszących się do nielegalnych treści w internecie.
23. Należy określić przyspieszone procedury przetwarzania zawiadomień składanych przez właściwe organy.
24. Zachęca się państwa członkowskie do wprowadzenia prawnych zobowiązań wobec dostawców usług hostingowych, aby niezwłocznie informowały organy ścigania, na potrzeby zapobiegania, wykrywania i ścigania przestępstw oraz prowadzenia dochodzeń, o wszelkich dowodach domniemanych poważnych przestępstw związanych z zagrożeniem życia lub bezpieczeństwa osób, uzyskanych w ramach ich działalności związanej z usuwaniem nielegalnych treści lub uniemożliwianiem dostępu do nich, zgodnie z obowiązującymi wymogami prawnymi, przede wszystkim w odniesieniu do ochrony danych osobowych, w tym rozporządzeniem (UE) 2016/679.

Współpraca między dostawcami usług hostingowych i zaufanymi podmiotami sygnalizującymi

25. Należy zachęcać do współpracy między dostawcami usług hostingowych i zaufanymi podmiotami sygnalizującymi. Przede wszystkim należy określić przyspieszone procedury przetwarzania zawiadomień składanych przez zaufane podmioty sygnalizujące.
26. Należy zachęcać dostawców usług hostingowych do publikowania jasnych i obiektywnych warunków określania, które osoby fizyczne lub podmioty są przez nich uznawane za zaufane podmioty sygnalizujące.
27. Celem takich warunków powinno być zapewnienie, aby osoby fizyczne i podmioty dysponowały niezbędną wiedzą fachową i realizowały swoją działalność jako zaufane podmioty sygnalizujące w rzetelny i obiektywny sposób, w myśl wartości, na których opiera się Unia.

Współpraca między dostawcami usług hostingowych

28. Dostawcy usług hostingowych powinni, o ile to stosowne, wymieniać doświadczenia, rozwiązania technologiczne i najlepsze praktyki dotyczące zwalczania nielegalnych treści w internecie – między sobą, a przede wszystkim z udziałem dostawców usług hostingowych, którzy ze względu na swoją wielkość lub zakres, w jakim działają, dysponują ograniczonymi zasobami i wiedzą fachową, w tym w ramach bieżącej współpracy między dostawcami usług hostingowych, za pomocą kodeksów postępowania, protokołów ustaleń i innych dobrowolnych porozumień.

ROZDZIAŁ III**Szczegółowe zalecenia dotyczące treści o charakterze terrorystycznym***Zalecenia ogólne*

29. Szczegółowe zalecenia dotyczące treści o charakterze terrorystycznym określone w niniejszym rozdziale mają zastosowanie w uzupełnieniu zaleceń ogólnych określonych w rozdziale II.
30. Dostawcy usług hostingowych powinni wyraźnie określić w swoich regulaminach, iż nie będą przechowywać treści o charakterze terrorystycznym.
31. Dostawcy usług hostingowych powinni wprowadzić środki uniemożliwiające im przechowywanie treści o charakterze terrorystycznym, przede wszystkim chodzi tu o zgłoszenia, działania proaktywne oraz współpracę zgodnie z pkt 32–40.

Składanie i przetwarzanie zgłoszeń

32. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich właściwe organy dysponowały potencjałem i odpowiednimi zasobami na potrzeby skutecznego wykrywania i identyfikowania treści o charakterze terrorystycznym oraz przekazywania zgłoszeń zainteresowanym dostawcom usług hostingowych, zwłaszcza za pośrednictwem krajowych jednostek ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie oraz we współpracy z unijną jednostką ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie przy Europolu.
33. Należy określić mechanizmy umożliwiające przekazywanie zgłoszeń. Należy ustanowić przyspieszone procedury rozpatrywania zgłoszeń, zwłaszcza zgłoszeń przekazywanych przez krajowe jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie oraz unijną jednostkę ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie przy Europolu.
34. Dostawcy usług hostingowych powinni bez zbędnej zwłoki przysyłać potwierdzenia otrzymania zgłoszeń i informować właściwy organ lub Europol o swoich decyzjach w odniesieniu do treści, do których odnoszą się zgłoszenia, wskazując przy tym, w zależności od przypadku, czy usunięto treść lub uniemożliwiono dostęp do niej, czy też podjęto decyzję o nieusuwanu treści oraz nieuniemożliwianiu dostępu do niej.
35. Dostawcy usług hostingowych powinni dokonywać oceny i, w stosownych przypadkach, co do zasady usuwać treść określoną w zgłoszeniu lub uniemożliwiać dostęp do niej w ciągu jednej godziny od chwili otrzymania zgłoszenia.

Proaktywne działania

36. Dostawcy usług hostingowych powinni podejmować proporcjonalne i szczegółowe działania proaktywne, w tym z wykorzystaniem zautomatyzowanych metod, w celu wykrywania, wskazywania i bezzwłocznego usuwania treści o charakterze terrorystycznym lub uniemożliwiania dostępu do nich.
37. Dostawcy usług hostingowych powinni podejmować proporcjonalne i szczegółowe działania proaktywne, w tym z wykorzystaniem zautomatyzowanych metod, aby bezzwłocznie uniemożliwiać dostawcom treści ponowne zamieszczanie treści, która została właśnie usunięta lub do której właśnie uniemożliwiono dostęp ze względu na fakt, że jest to treść o charakterze terrorystycznym.

Współpraca

38. W celu uniemożliwiania rozpowszechniania treści o charakterze terrorystycznym wśród różnych usług hostingowych należy zachęcać dostawców usług hostingowych do współpracy za pośrednictwem wymiany i optymalizacji skutecznych, stosownych i proporcjonalnych narzędzi technologicznych, w tym narzędzi pozwalających na automatyczne wykrywanie treści. Tam, gdzie jest to możliwe z technologicznego punktu widzenia, należy przejmować wszystkie odpowiednie formaty, za pośrednictwem których rozpowszechniane są treści o charakterze terrorystycznym. Taka współpraca powinna w szczególności obejmować dostawców usług hostingowych, którzy ze względu na swoją wielkość lub zasięg działania mają ograniczone zasoby i wiedzę fachową.

39. Należy zachęcać dostawców usług hostingowych do podejmowania działań niezbędnych do właściwego funkcjonowania i doskonalenia narzędzi, o których mowa w pkt 38, zwłaszcza poprzez udostępnianie narzędzi identyfikujących wszelkie treści uznawane za treści o charakterze terrorystycznym, oraz pełne wykorzystywanie możliwości stwarzanych przez te narzędzia.
40. Właściwe organy i dostawcy usług hostingowych powinni zawierać ustalenia robocze, w stosownych przypadkach również z Europolem, dotyczące kwestii odnoszących się do treści o charakterze terrorystycznym w internecie, udoskonalając mechanizmy zgłaszania, zapobiegając zbędnemu powielaniu starań oraz przyspieszając dokonywanie zgłoszeń przez organy ścigania na potrzeby dochodzeń związanych z terroryzmem.

ROZDZIAŁ IV

Zapewnianie informacji

41. Państwa członkowskie powinny w regularnych odstępach czasu, a najlepiej co trzy miesiące, przedstawiać Komisji sprawozdania w sprawie zgłoszeń przekazywanych przez właściwe organy oraz decyzji podejmowanych przez dostawców usług hostingowych w odpowiedzi na te zgłoszenia, jak również w sprawie ich współpracy z dostawcami usług hostingowych w związku ze zwalczaniem treści o charakterze terrorystycznym.
42. Aby umożliwić monitorowanie skuteczności niniejszego zalecenia w odniesieniu do treści o charakterze terrorystycznym, najpóźniej trzy miesiące od daty jego publikacji, dostawcy usług hostingowych powinni udostępnić Komisji, na jej wniosek, wszelkie informacje pozwalające na takie monitorowanie. Informacje te mogą w szczególności obejmować informacje o ilości treści, które zostały usunięte lub do których uniemożliwiono dostęp, czy to w następstwie zgłoszeń, zawiadomień czy też podejmowania proaktywnych działań i stosowania zautomatyzowanych metod. Mogą one obejmować również liczbę otrzymanych zgłoszeń oraz czas potrzebny do podjęcia działań, a także ilość treści, w przypadku których udało się zapobiec ich dostarczeniu lub ponownemu dostarczeniu, dzięki zastosowaniu zautomatyzowanego wykrywania treści oraz innych narzędzi technologicznych.
43. Aby umożliwić monitorowanie oddziaływania niniejszego zalecenia w odniesieniu do treści nielegalnych, innych niż treści o charakterze terrorystycznym, najpóźniej sześć miesięcy od daty jego publikacji państwa członkowskie i dostawcy usług hostingowych powinni udostępnić Komisji, na jej wniosek, wszelkie informacje pozwalające na takie monitorowanie.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2018 r.

W imieniu Komisji
Andrus ANSIP
Wiceprzewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL